

Epoca bisericii EFES

5 decembrie 1960

William Branham
Jeffersonville, Indiana, SUA

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Ei bine, este minunat să fim din nou prezenți în seara aceasta la serviciul divin, și să avem acest timp minunat de părtășie împreună în jurul Cuvântului. Vă bucurați voi de acest Cuvânt? (Adunarea spune „Amin”). Oh, asta este bine; noi tocmai avem un timp minunat. Și acum, noi avem încrederea că Dumnezeu ne va ajuta să mergem și mai departe.

Acum, un frate s-a dus și a luat aici o tablă neagră de scris, dar este cam mică; nu este la fel de mare pe înălțime. Așa că mâine o să încercăm să o fixăm mai bine, să o ridicăm mai sus. Vreau să desenez câteva lucruri pe care vreau să le explic, ca voi să puteți fi siguri că înțelegeți.

Ieri seară, micuța mea Sara a fost așa de simpatică. Soția mea și cu mine ne uitam peste o hârtiuță iar Sara mi-a luat notițele. La capătul notițelor scria „Mormântul nu mai are biruință, iar boldul morții este scos.” Sara are șapte ani. În loc să citească „Apocalipsa”, ea a înțeles „Cartea revoluțiilor”. Lucrul acesta arată că ei sunt interesați să primească oricum ceva, nu-i așa? Cred că fetița fratelui Collins, ea stă acolo în spate, ei au scris „revoluție”. „Zilele revoluțiilor”, zice fratele Neville. El este de acord cu ea. Cred că toți ar trebui să facem acest lucru.

Noi chiar avem un timp minunat. Domnul ne binecuvântează. Azi dimineață am mers să studiez în camera mea, imediat după ce am luat copiii de la școală, și am ieșit abia cu puțin timp înainte de a veni aici, având un timp minunat. Noaptea trecută am studiat destul de târziu. Și pe la două-trei dimineața, niște oameni au venit tocmai din nord. Ei m-au trezit să mă rog pentru o fetiță care era pe moarte. Și sunt sigur că Domnul o va face bine. Ei au bătut tot drumul de la Bedford, Indiana, ca să ne roage să ne rugăm pentru fetiță. Doi bărbați au fost în adunare noaptea trecută și au condus tot drumul până aici, apoi tot drumul înapoi, s-au întors înapoi aici, probabil au condus toată noaptea. Și este bine de știut că acei oameni posedă o asemenea încredere și credință în Dumnezeu.

Oh, este o zi mare, aceasta pe care o trăim! Noi așteptăm să primim tot mai mult din această temă referitoare la cele șapte epistole către cele șapte Biserici.

Acum, noi vom începe mai devreme în fiecare seară pentru a termina mai repede. Vă place mai mult așa? Facem aceasta pentru oamenii care trebuie să se ducă și la lucru. Ieri seară am terminat după ora 21, sau când am terminat. Și noi ne bucurăm pentru predicatorii veniți în mijlocul nostru în seara aceasta. Fratele Junior Jackson, fratele Carpenter, și fratele nostru din biserica de aici, și mulți alții de pe platformă și de afară din adunare.

Mi s-a spus astăzi că ieri seară a fost în adunare un foarte bun prieten de-al meu, care a fost cu mine la evanghelizări, fratele și sora Andrew. Ce bine ne-am simțit împreună în Jamaica anul trecut. Eu am fost la ei acasă. Oare fratele și sora Andrew sunt prezenți în adunare în seara asta? Da, iată-i în spate. Vreți să vă ridicați o clipă în picioare? Domnul să vă binecuvânteze. Ne bucurăm să vă vedem, frate și soră. Ei i-am invitat să vină anul trecut când am fost acolo.

Acum, aș fi vrut să spun mai mult, dar n-o voi mai face pentru că ei sunt aici; însă ei sunt ceea ce numesc eu „adevărați misionari”. Dacă vin și mâine, îi voi lăsa să vorbească aici, înaintea noastră. Vreau să auziți ce înseamnă cu adevărat câmpul de misiune. Cred că ani de zile au fost acolo (în China – n.tr.) și n-au mai văzut un automobil sau un tren. Iar sora făcea pâine din... Asta înseamnă misionar adevărat. Fratele Andrew avea un ac și ață, și el era doctor; el îi cosea când se tăiau. Și cred că atunci când veneau copiii, sora Andrew probabil era moașă iar fratele Andrew era medicul. Ei depindeau de ei.

Iar când misiunile pentecostale din Anglia au spus că ei sunt prea bătrâni ca să revină pe câmpul de misiune (o să vă spun eu cât de misionari sunt ei), ei n-au vrut să ocupe un loc ușor pe câte-un scaun; s-au întors înapoi pe socoteala lor proprie, în Jamaica și acum fac misiune acolo. Fratele Fred Sothmann și cu mine am avut ocazia să mergem acasă la ei și să-i vizităm, și am avut un timp minunat împreună cu ei; ei sunt așa de scumpi cum pot să fie creștinii. Și vă spun; nu spun asta ca să... Mai bine le ofer acum un boboc de trandafir decât să le ofer o coroană după ce ei nu mai sunt. Vă spun: ei sunt creștini adevărați.

Și i-am spus soției mele că sora Andrew este una dintre cele mai drăguțe femei creștine din câte poți întâlni. Caracterul ei este modelat în Hristos; la fel și fratele Andrew. Cred că i-ați văzut cu toții când s-au ridicat în picioare; aș vrea ca întreaga biserică să dea mâna cu ei și să-i audă vorbind înainte ca ei să plece.

Mâine seară, cu voia Domnului, vom începe a doua epocă a Bisericii. În seara aceasta, vom începe cu prima epocă a Bisericii. Sunt sigur că Domnul a pregătit binecuvântări pentru noi.

Și rețineți, așa cum am spus deja, câteodată asupra acestor lucruri s-ar putea să fim în dezacord, în ce

privește teologia. Vreau să subliniez că cele mai multe date ale mele provin din sursele unor istorici autentici care nu se situează pe o poziție sau alta, ci au consemnat faptele istorice exact în felul în care acestea au avut loc în istoria bisericilor. Eu, bineînțeles, voi încerca să prezint partea dumnezeiască a Cuvântului cât voi putea de bine. Dacă vorbesc câteodată mai aspru sau imprudent, nu am în vedere așa ceva. Toți știu asta, cei care mă cunosc, că eu nu vreau să fac asta. Dar pentru a accentua un punct, trebuie să o fac așa. Dacă bați un cui într-un lemn, nu poți doar să-l lipești acolo, ci trebuie bătut adânc, căci altfel cuiul nu ține. Trebuie să-l bați adânc ca să reziste. Aceasta este ceea ce încerc eu să fac. Nu procedez astfel din dorința de a fi în dezacord cu cineva, pentru că eu vorbesc oamenilor din toate denomițiile.

Eu am spus-o întotdeauna că este ca atunci când însemnezi o cireadă de vite. Fiecare animal are la ureche un semn al grupei sanguine. Supraveghetorul se orienta după acest semn. Nici un animal nu putea fi primit în cireadă fără acest semn, indiferent din ce rasă era. Și cred că așa va fi și la Judecată. Nu va fi semnul (denumirea) pe care-l purtăm, ci El se va uita după „semnul sângelui”: „*Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi.*”

Noi vom încheia mai devreme în seara aceasta pentru ca să putem reveni din nou mâine seară. Mie îmi vine greu să rețin aceste lucruri mari care sunt pregătite pentru noi. Eu le-aș spune pe toate într-o singură seară. Voi știți că acesta este felul meu de a fi. Dar noi trebuie să reținem câte ceva pentru fiecare seară. Înainte de a deschide această Carte a Cărților, vreau să ne ridicăm în picioare pentru rugăciune și să ne plecăm capetele cu smerenie și respect.

Tată ceresc, noi ne apropiem din nou de marele Tău tron sfânt, venind fără să ne clătinăm în credință. Noi am venit pentru că Tu ne-ai chemat. Nu putem spune că am venit în numele unei biserici anumite sau în numele unei denomiții, nici în numele acestei comunități sau în numele nostru, pentru că atunci nu am putea fi siguri că Dumnezeu ne-ar asculta. Dar dacă Isus ne-a spus: „*Dacă veți cere Tatălui ceva în Numele Meu, Eu voi face*”, atunci noi știm că venind în Numele lui Isus, Tu ne ascuți, Tată. Amin!

Noi suntem așa de bucuroși dacă citim despre martirii care s-au dus, cum ei și-au pecetluit mărturia cu sângele lor. Atunci, Tată, aceste lucruri ne fac să simțim că facem prea puține lucruri în zilele noastre. Și mă rog Ție, Doamne, ca Tu să ne ierți neglijența, în ceea ce privește lucrarea Ta. Și ne rugăm ca Tu să ne ungi din nou în timp ce citim Cuvântul Tău, și vedem suferința prin care a trecut Biserica răscumpărată a Dumnezeului celui viu în secolele trecute. Mă rog Ție, Tată ceresc, vorbește Tu în seara aceasta prin noi căci noi nu știm ce trebuie să spunem. Noi așteptăm și Te rugăm acum pentru că suntem în prezența Ta, o, Dumnezeule, în Biserica Ta și noi Te rugăm ca Duhul Sfânt care se află printre acești oameni să devină atât de puternic în așa fel încât fiecare inimă să fie mișcată prin Evanghelie, ca să ne ocupăm o poziție nouă și să posedăm o nădejde nouă pentru zilele care au să vină. Îngăduie aceasta, Doamne, căci noi vedem că smochinul a înmugurit, că Israelul a devenit o națiune și că zilele Neamurilor se apropie de sfârșit și că sunt numărate. Noi privim spre revenirea marelui nostru Răscumpărător, Domnul nostru Isus Hristos. Umblă printre noi, o, Doamne. Cum s-a spus în seara aceasta, că „Tu umbli în mijlocul celor șapte sfeșnice”, așa să umbli în mijlocul nostru în seara aceasta, Doamne, și avertizează inimile noastre asupra răului care este înaintea noastră și dăruiește-ne înțelegerea Cuvântului Tău, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin! Puteți lua loc.

Așa cum am spus, eu încerc să îmi notez în fiecare zi cât de mult pot, în legătură cu locurile și timpul respectiv în care au avut loc evenimentele, pentru că lucrurile de care ne apropiem sunt evenimente istorice ale Bisericii. Aceste fapte sunt deja istorie și noi vedem modelul complet care se potrivește exact până în timpul nostru.

Duminică dimineața și duminică seara noi am petrecut un timp minunat. Pentru mine așa a fost.

Prin ce temă trecem noi acum? Descoperirea lui Isus Hristos. N-am găsit că Dumnezeu ne arată descoperirea și cine a fost El? Primul lucru pe care-l găsim, din toate descoperirile, este că Dumnezeu a făcut de cunoscut cine este El, că Isus nu a fost a treia persoană a unei trinități. EL era dumnezeirea deplină. EL era tot: Tată, Fiu și Duh Sfânt. Și aceasta a fost descoperirea: de patru ori se spune în același capitol că El este Dumnezeul Atotputernic, „*Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine*”, „*Rădăcina și Sămânța lui David*”. Noi vom încerca să explicăm toate lucrurile neclare, pentru că eu nu știu când veți mai auzi vreodată aceasta; poate niciodată, până când timpul nu va mai fi și se va revărsa în veșnicie. Și, cum am mai spus, aici pot fi mulți frați, învățători mult mai capabili decât mine să vorbească despre aceste lucruri și poate că ei ar putea să ofere o tâlcuire mai bună, dar Dumnezeu mi-a pus pe inimă să o fac eu. Și de aceea, aș fi un fățarnic dacă n-aș spune exact ceea ce văd a fi corect. Întotdeauna am dorit tot timpul să clarific înaintea lui Dumnezeu, „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”, așa cum a spus și apostolul Pavel, pentru a vă îndemna zi și noapte cu lacrimi, în așa fel ca Biserica să reziste. Dacă unii sunt pierduți nu doresc ca sângele

lor să fie cerut din mâinile mele, pentru că în „ziua aceea” doresc să fiu curat de sângele tuturor oamenilor. Dacă nu sunteți de acord, aceasta este totuși într-un mod prietenesc și totul va fi bine. Poate că Dumnezeu ne va descoperi ceva ce ne va ajuta pe noi toți.

Deci, vedem că mai întâi El S-a descoperit pe Sine Însuși. Noi înțelegem cine a fost El. Nu demult am vorbit despre stropirea și botezul în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” și am spus că acesta este un botez catolic și nu unul protestant sau nou testamentar. Sper că am prezentat cu claritate acest adevăr. Am întrebat dacă cineva poate să-mi arate un singur text biblic unde vreo persoană a fost botezată în acest fel până la Conciliul de la Niceea când a fost înființată biserica catolică, unde toți au fost botezați în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”. Vă rog să mi-o arătați! Atunci mi-aș pune o pancartă pe spate pe care aș scrie „prooroc mincinos”, și m-aș duce astfel pe stradă. Eu fac asta nu pentru a fi aspru, ci doresc să vă arăt că acesta este adevărul. Vedeți?

Biblia Îl descoperă aici ca Dumnezeu Atotputernic care s-a făcut trup printre noi. Vedeți? Tată, Fiu, Duh Sfânt, nu sunt trei dumnezei, sau un Dumnezeu împărțit în trei. Este un Dumnezeu care a lucrat în trei moduri (slujbe): ca Tată, Fiu și Duhul Sfânt. Dumnezeu a binevoit să vină din grădina Eden, încercând să ajungă în inima omului, ca să trăim împreună cu El și să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu: este Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi. Asta este deosebirea. Înțelegeți?

Și Biblia descoperă lucrul acesta și în adevăr spune în primul capitol din Apocalipsa, care este singura carte din Biblie, din Noul Testament peste care Domnul Isus Și-a pus pecetea Sa. Și El a spus la începutul ei: „*Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă*”. La sfârșitul ei, El a spus: „*Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*” Deci este un blestem pentru oricine scoate ceva din ea. Aici este deplina descoperire a lui Isus Hristos. Dacă facem din El trei persoane, voi știți ce se va întâmpla. Înțelegeți, numele vostru va fi scos! Și nimeni, nici un protestant, nici Biserica primară, nu a crezut vreodată în trei dumnezei. Aceasta a fost marea controversă și dilemă de la Conciliul de la Niceea. Nici una dintre cele două grupuri de credință de atunci nu a păstrat echilibrul. Trinitarienii, care credeau în treime, au format în final biserica catolică, trecând cu totul la trinitate și făcând din Dumnezeu trei persoane. Celălalt grup credea că Dumnezeu ar fi Unul și au trecut de partea cealaltă, devenind „unitarieni”. Amândouă grupurile sunt greșite.

Isus nu putea să fie propriul Său Tată și nici nu putea să aibă un Tată care să fie format din trei persoane. Acest lucru nu poate fi corect. Dacă Tatăl Său ar fi o altă persoană de lângă El, iar Duhul Sfânt o altă persoană, atunci El ar fi un copil nelegitim. Biblia spune că Duhul Sfânt a fost Tatăl Său. Și dacă noi avem Duhul Sfânt, atunci nu este o altă persoană în calitate de Duh Sfânt, ci Tatăl este în noi în Numele Duhului Sfânt, care ne folosește pentru slujba Sa. Acest Duh a locuit odată într-un om numit Isus, apoi S-a întors și este acum în noi - același Iehova, Dumnezeu!

Înțelegeți? Nu există trei dumnezei. Trei dumnezei este ceva păgânesc și a fost adus în creștinism. Dacă rămâneți săptămâna aceasta aici fără nici o idee preconcepută, fiind atenți la istoria Bisericii, și dacă luați aceleași cărți de istorie pe care le-am luat și eu, atunci veți vedea cum corespunde totul. Istoricii nu au lucrat cu idei preconcepute, ci ei erau interesați în relatarea adevărului și a felului cum s-au desfășurat evenimentele. Puteți privi exact cum botezul în Numele „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” și-a făcut loc în timpul lui Luther și a continuat prin Wesley și apoi a fost descoperit în zilele de pe urmă. Doar fiți atenți cum au venit toate acestea în biserica catolică în timpul epocii întunecate, cum s-au mișcat prin Luther, apoi prin Wesley; dar între timpul lui Wesley și timpul Laodiceei (la sfârșit) toate acestea trebuiau descoperite. Așa este. Acum, toate acestea sunt istorie, și nu numai istorie, ci sunt lucruri amintite și de Biblie.

În seara aceasta ne apropiem de cele șapte epoci ale Bisericii, care au fost cele șapte biserici din Asia Mică la timpul scrierii acestei cărți. Aceste comunități, la acea vreme, aveau caracteristicile epocilor care urmau să vină, cele viitoare. De fapt, atunci existau mai multe comunități decât acestea, comunitatea din Colose și multe altele, dar Dumnezeu a ales aceste șapte comunități pe baza însușirilor lor.

Îl vedem acum pe El în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, având în mâna Sa șapte stele. Și aceste șapte stele, spune El în versetul 20 al primului capitol, sunt cei șapte îngeri pentru cele șapte biserici. Cei din vremea aceea nu au înțeles această descoperire. La ce le-ar fi folosit dacă ei ar fi știut că vor aștepta încă mii de ani venirea lui Isus? Lor nu le-a fost dat.

Și eu vă spun vouă, celor de aici, vouă catolicilor, vouă luteranilor, vouă metodiștilor, ș.a.m.d.: lui Martin Luther nu i-a fost dată această Lumină care se află astăzi peste acest Cuvânt. Nici John Wesley nu a avut-o. John Wesley predica sfințirea peste care trecuse Martin Luther. LUMINA VINE ATUNCI CÂND AVEM NEVOIE DE ACEASTĂ LUMINĂ. Dumnezeu spune ceva și nouă nu ne este descoperit pentru că este ascuns ochilor noștri până în ziua când Dumnezeu o poate descoperi.

Mă întreb: ce va fi după ce noi plecăm de aici? Da, eu sunt convins că vor fi încă multe, foarte multe lucruri despre care noi nu știm nimic. Așa este. Dacă noi luăm întreaga carte a Apocalipsei atunci noi mai găsim cele șapte peceți, care sunt pecetluite pe spatele cărții. Nici măcar nu sunt scrise în carte. Și aceste peceți vor fi descoperite în timpul epocii noastre, și aceste ultime șapte taine ale lui Dumnezeu vor fi făcute de cunoscut. O, eu aș dori doar să mă ocup toată iarna cu aceasta. Da, domnule. Cele șapte epoci ale Bisericii...

Atunci când Ioan a auzit cele șapte tunete i s-a interzis să scrie despre ele. Ioan a auzit glasurile, iar cartea a fost pecetluită și spatele cărții a fost pecetluit cu șapte peceți. Dar în zilele în care pecețile vor fi deschise, taina lui Dumnezeu se va sfârși. Cu alte cuvinte, Dumnezeu va fi cunoscut de Biserica Sa nu în trei persoane, ci ca o singură persoană. „*Taina lui Dumnezeu va fi descoperită*”. Dacă toate acestea vor fi descoperite pe deplin, atunci vor fi descoperite Bisericii cele șapte taine, pentru că Biserica va trăi sub inspirația Duhului Sfânt. El se mișcă în mijlocul lor, dovedind că El trăiește, făcând aceste semne. El trăiește în mijlocul nostru, iar noi ne închinăm lui Hristos cel viu, care locuiește în mijlocul nostru.

Să nu căutați niciodată biserici și lucruri mari și deosebite. Dacă vom urmări istoria Bisericii până la epoca pentecostală, atunci vom vedea unde au greșit ei. Cuvântul „Laodicea” înseamnă „a fi bogat, a nu duce lipsă de nimic”, omul însă este sărac, orb, nenorocit, fără să o știe. Ei umblă după bogății, clădiri mari și multe altele, dar adevărata Biserică a fost socotită mereu gunoiul lumii. În ochii lumii, Biserica adevărată era totdeauna respinsă și prigonită. Ei au fost urâți de toți oamenii, scoși din case și forțați să locuiască în locuri izolate. Citiți Evrei 11, ultimele șase-opt versete: „*au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți...au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.*” Cum va arăta în Ziua Judecării mărturia noastră pe lângă a lor?

Acum noi avem șapte epoci ale Bisericii pe care doresc să le desenez aici. Nu cred că voi puteți să vedeți de acolo. Voi ține desenul în mână, ca voi să puteți înțelege mai bine.

Biserica a început la Rusalii. Poate cineva să tăgăduiască lucrul acesta? Nu, sigur că nu! Biserica a început la Rusalii, cu binecuvântarea de la Rusalii și a fost menită de Isus Hristos să continue cu aceeași binecuvântare, cu același mesaj, până în zilele de pe urmă. Ultima însărcinare primită de Biserică se află în Marcu 16: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia; ...Iată semnele care vor însoți pe cei care vor crede...*” Unde urma să se întâmple această lucrare? În toată lumea. Cui? „La orice făptură.” Negri, galbeni, albi. Evanghelia urma să fie predicată la orice făptură. „...*Iată semnele care vor însoți pe cei care vor crede...*”

Acum, în seara aceasta, dorim să înaintăm în tema aceasta. În fiecare seară dorim să pătrundem o bucată mai mare, până vom ajunge la timpul nostru. Acum, noi am văzut că aceasta a fost ultima însărcinare din partea Lui.

Prima epocă a Bisericii a fost cea din Efes. A doua a fost Smirna. A treia a fost Pergam. A patra epocă a fost Tiatira. A cincia a fost Sardes. Și a șasea a fost Filadelfia. Iar a șaptea epocă a fost Laodicea.

Prima epocă a început în anul 53 când apostolul Pavel a înființat comunitatea din Efes în timpul călătoriei sale misionare. El a fost păstorul ei timp de 12 ani, până în 66, când a fost decapitat. Se spune că după moartea lui, Ioan a devenit păstorul acestei comunități, pentru a continua lucrarea. Prima epocă s-a întins până aproximativ în anul 170 d.H.

Epoca **EFES** a durat de la anul 53 până în anul 170 d.H.; a urmat apoi epoca **SMIRNA**, între anii 170 - 312 d.H.; a urmat epoca **PERGAM**, între anii 312 – 606 d.H.; a urmat apoi epoca **TIATIRA**, între anii 606 – 1520 d.H.; a urmat epoca **SARDES**, între anii 1520 – 1750 d.H. – epoca luterană; a urmat epoca **FILADELFIA**, între anii 1750-1906 d.H. – epoca lui Wesley; a început apoi epoca **LAODICEA**, în anul 1906 și eu nu știu când se va sfârși. Dar eu prezic că această epocă se va sfârși până în anul 1977. Eu prezic (**NU DOMNUL MI-A SPUS ACEASTA!**) aceasta pe baza vedeniei pe care El mi-a dat-o cu ani în urmă. Cinci dintre cele șapte viziuni s-au împlinit deja.

Cine își mai aduce aminte de vedenia pe care am avut-o? Sigur. Mi se arătase că președintele ales va fi Kennedy și că femeile vor primi drept de vot. La fel, am anunțat că președintele Roosevelt va duce America în război, iar Mussolini va invada Etiopia și o va ocupa, iar în final va fi ucis. Mi-a fost arătat timpul ascensiunii ideologiilor nazismului, hitlerismului și cum toate acestea se vor revărsa în comunism. Deja cu 11 ani înainte, El a spus că vom intra în război cu Germania, iar în Germania se va construi un zid de beton ca linie de apărare - linia Maginot. Așa s-a și întâmplat. După aceea, știința va lua o amploare foarte mare încât se va inventa un automobil care... automobilele vor avea tot mai mult forma unui ou. Vedenia a fost spusă pe locul unde se află acum „Biserica lui Hristos”, în apropierea casei de orfani. Charlie Kurn, poate că este aici în seara aceasta, locuia acolo pe vremea aceea.

S-a întâmplat într-o duminică dimineată la ora șapte. Atunci s-a spus că va veni timpul când se va inventa un astfel de automobil care nu are nevoie de volan, ci va fi condus printr-un fel de forță... Ei posedă deja puterea magnetică și controlul radar. Ei posedă deja și radarul pe care îl instalează și îi duce la destinație. Mașina nu are nevoie să fie condusă de oameni.

Apoi s-a zis: „În timpul acela se va ridica în SUA o femeie puternică.” Ea era frumos îmbrăcată, dar avea o inimă plină de cruzime. După aceasta, eu am scris în paranteză: „Poate aceasta este biserica catolică.” Femeile primesc dreptul de a vota și prin aceasta aleg omul nepotrivit pentru națiune. Așa s-a și întâmplat. Atunci s-a zis că acesta va fi începutul. Imediat după aceasta am văzut această națiune ruptă în bucăți, fumegând. Dacă primele lucruri s-au împlinit, se vor împlini și celelalte. Eu sunt aici cu scopul de a aduce aceste lucruri oamenilor de aici din Jeffersonville. Eu mă pregătesc să merg iarăși în misiune, în curând, și nu știu când voi fi chemat sau luat. Asta noi nu o știm. Dar eu vreau să fiu sigur că am arătat Bisericii ceasul în care trăim, pentru că Cel Atotputernic mă va ține răspunzător.

Conform Scripturii, fiecare Biserică avea un înger. Ce este un „înger”? Un înger este un mesager. Au fost șapte îngeri pentru cele șapte biserici; aceștia sunt șapte mesageri. Aceștia erau cele șapte stele din mâna Sa. Aceste șapte stele din mâna Lui urmau să reflecte lumina prezenței Sale în întunericul epocii respective, până în timpul acesta în care trăim noi. Stelele reflectă soarele pe pământ, ca să avem suficientă lumină ca să ne orientăm și să umblăm în timpul nopții.

Noi constatăm că în timpul unei epoci, fiecare din acești îngeri aveau o poziție și un loc anumit. Fraților, în seara aceasta nu vom ajunge la acest lucru, pentru că știm că acesta este îngerul primei epoci, însă va fi ceva tainic și minunat când vom privi pe diferiții îngeri din istoria Bisericii. Îngerul primei epoci a fost Pavel. El a înființat biserica din Efes. El a fost mesagerul lui Dumnezeu - îngerul bisericii din Efes.

Cu ceilalți voi poate nu veți fi de acord, dar eu am stat zile întregi sub inspirație, până când am simțit că Duhul Sfânt m-a atins și m-a uns pentru aceasta. De aceea o știu. Dacă cunoașteți istoria Bisericii, puteți observa bărbații care au fost aleși. Acești bărbați pe care îi am scriși aici și despre care știu prin descoperire că sunt îngerii pentru Biserici, au avut aceeași slujbă pe care au avut-o cei de la început. Această slujbă nu se poate schimba. Ea trebuie să rămână până la sfârșit așa cum a fost la Rusalii.

Voi, istoricii care sunteți aici, poate nu veți fi de acord cu mine în privința acestui bărbat, dar Ireneu a fost îngerul zilei respective pentru Biserica din Smirna. Mulți dintre voi vor spune că Policarp a fost acela. Dar Policarp era mai înclinat spre organizare, spre ceea ce a apărut mai târziu sub forma „bisericii catolice”. Dar Ireneu era un bărbat care a trăit puterea lui Dumnezeu, a vorbit în limbi, și semnele îl urmau. Asta este. El a fost îngerul lui Dumnezeu care a ținut sus lumina și a preluat totul după ce Policarp a fost răstignit, sau ucis, asasinat. Ireneu era un ucenic a lui Policarp, iar Policarp a fost la rândul lui ucenic al lui Ioan. Ireneu a preluat locul lui Policarp și a purtat lumina mai departe.

Îngerul care a purtat lumina în epoca Pergam a fost Sfântul Martin. Eu cred că în afară de Domnul Isus Hristos, nu a fost bărbat mai mare decât Martin, în ceea ce privește puterea primită. El a crezut în binecuvântarea de la Rusalii, în semne și minuni. Atunci când ucigașii au venit ca să-l ucidă, el și-a descoperit gâtul acolo înaintea lor. Când ucigașul și-a tras sabia pentru a-i tăia capul, puterea lui Dumnezeu l-a trântit la pământ. Acesta a venit apoi la Martin și și-a cerut iertare târându-se pe genunchi. Martin a fost un înger pentru Biserică.

Încă ceva. Uitați-vă cum el... Unul din frații lui a fost spânzurat. Martin a plecat să-l caute. Când a sosit la locul în care acesta fusese spânzurat l-a găsit întins și mort, cu ochii umflați în afară. El s-a dus și s-a aruncat peste fratele lui mort și s-a rugat lui Dumnezeu cam o oră. Puterea lui Dumnezeu a venit peste el, acesta s-a ridicat, l-a luat de mână, și au plecat împreună. Aceste lucruri sunt scrise în istoria Bisericii așa cum Washington și Lincoln sunt în istoria Americii. Desigur, Martin a fost îngerul pentru Biserica Pergam. În timpul acela a avut loc stabilirea legăturii între puterea lumească și cea religioasă. Aceasta era trecerea la catolicism.

Îngerul Bisericii Tiatira a fost Columba, apoi a urmat Luther pentru epoca Sardes. Cuvântul „Sardes” înseamnă „moarte”. În timpul acela ei aveau un nume, dar nu Numele Său. „*Îți merge numele că trăiești dar ești mort.*” Vedeți cum au botezat ei și în timpul acela, după ce au ieșit afară din catolicism! Îngerul pentru Biserica Sardes a fost Martin Luther, primul reformator.

Îngerul pentru Biserica Filadelfia a fost John Wesley. Îngerul pentru Biserica Laodicea nu este cunoscut încă. Într-o zi el va fi cunoscut. Poate că el... pe pământ... [spațiu lipsă pe bandă – n.tr.] „*Cine are urechi...*” [spațiu lipsă pe bandă – n.tr.] Voi știți că epoca Laodicea este epoca în care trăim noi. Dumnezeu va judeca această epocă.

Acum vrem să ne apropiem de Scriptură și să ne întoarcem la prima epocă a Bisericii. Eu mi-am

notat unele lucruri și vă rog să mă ascultați cu atenție.

Prima biserică, din Efes, a fost muștrată din pricina lucrurilor făcute fără dragoste. Răsplata pentru biserică Efes era Pomul vieții.

Biserica Smirna a fost prigonită și a trecut prin necazuri. Răsplata pentru această epocă a fost cununa vieții.

A treia Biserică a fost cea din Pergam: epoca învățăturilor false, a minciunilor Satanei, înființarea domniei papale, unirea statului cu biserică. Răsplata va fi mana ascunsă și o piatră albă.

În timpul epocii Tiatira a fost instituită dominația papală asupra Neamurilor. Aceasta a fost epoca întunecoasă. Răsplata a fost stăpânirea peste neamuri și Luceafărul de dimineață. Aceasta se referă doar la minoritatea care a rămas pe Cuvânt.

Biserica din Sardes a fost epoca reformei, dar Numele a rămas ascuns. Ei au avut propriile lor nume. Răsplata a fost o haină albă și numele scris în cartea vieții, pentru acei care ajung la judecată. Noi am vorbit nu de mult despre cartea vieții și despre judecata de la a doua înviere. Dar cei sfinți vor fi transformați și răpiți fără să intre la judecată.

Epoca Bisericii Filadelfia a fost timpul dragostei frățești, epoca misiunilor, a ușilor deschise. Răsplata era: *„Îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu.”* Acest timp se sfârșește aproximativ în anul 1906 .

Epoca Laodiceii a fost biserică aceea căldică, bogată, care nu are nevoie de nimic, dar care de fapt este goală, ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și nu o știe. Biruitorilor acestei epoci li s-a dat fâgăduința de a ședea cu Domnul pe tronul Său.

Acum, în seara aceasta, dorim să ne ocupăm cu prima epocă a Bisericii. Noi știm cine este El, pentru că El S-a descoperit. El este Dumnezeu.

Această epocă a durat, după cum am spus deja, din anul 53 până în anul 170 d.H. Efesul a fost unul din cele mai mari orașe din Asia Mică la vremea aceea și este denumit adesea ca fiind „orașul de mărimea a treia al credinței creștine”. Primul era Ierusalimul, al doilea Antiohia și al treilea era Efesul. Era un oraș mare al comerțului și al schimburilor de mărfuri, aflat sub dominație romană. Limba de circulație era limba greacă. Istoricii cred că Ioan, Maria, Petru, Andrei și Filip ar fi fost îngropați acolo. Efesul era recunoscut pentru frumusețea lui. Creștinismul a început în Efes printre evreii cărora Pavel le vestise Cuvântul. Biserica a fost fondată între anii 53 și 55. Mai târziu, apostolul Pavel a rămas trei ani în Efes, iar învățătura lui avea o mare influență printre credincioșii de acolo. Timotei a fost primul bătrân al Bisericii din Efes. Pavel a scris Efesenilor o epistolă, Efesul fiind în timpul lui o comunitate destul de mare.

Noțiunea „Efes” înseamnă „a merge înapoi” „a o lăsa mai încet”, „a te relaxa”. Dumnezeu a numit-o ca biserică ce a căzut înapoi (regresat). *„Eu cunosc faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi...”* Dumnezeu le-a reproșat că și-au părăsit dragostea dintâi, regresul spiritual și faptul că nu mai purtau lumina. Efesul nu era o biserică dusă în eroare sau rătăcită. Ei au dat greș pentru că nu au rămas în dragostea deplină. Cei din Efes au adus roade fără dragoste, ceea ce a dus la apostazie. Răsplata pentru sfinții din epoca Efes era: *„Îi voi da să mănânce din Pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.”* Aici este un lucru minunat. Pomul vieții este amintit de trei ori în Geneza și de trei ori în Apocalipsa. Prima dată a fost amintit în Geneza în legătură cu grădina Eden, și Hristos era Pomul. De trei ori a fost amintit în cartea Apocalipsei. Era Hristos în paradis. O, ce minunat! Domnul să ne binecuvânteze!

Noi vom începe cu prima epocă, cu Efesul, și citim în Apocalipsa 2:1: *„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.”*

Apostolul Pavel a fost trimisul pentru timpul acela. Isus Hristos, Atotputernicul Dumnezeu, umbla în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Ce făcea El? El nu a spus că umblă doar într-un singur sfeșnic de aur. El umbla în mijlocul tuturor sfeșnicilor. Ce ni se arată prin aceasta? Că El este același Dumnezeu, ieri, azi și în veci, în fiecare epocă, pentru fiecare credincios. El vine în fiecare epocă a Bisericii la toți oamenii, prin Duhul Sfânt: Același ieri și azi și în veci.

„În mâna dreaptă ținea șapte stele.” Mâna dreaptă arată spre puterea și autoritatea Sa. El ține pe cei șapte trimiși pentru cele șapte epoci ale Bisericii sub domnia Sa, în mâna Sa cea dreaptă. O, îmi place să văd cum umblă El, Hristosul, în mijlocul acestei epoci și cum se face El de cunoscut copiilor Săi în decursul acestor epoci întunecoase, în fiecare epocă, în timp ce Biserica devenea formală, mergând spre răcire. Unii au mers într-o direcție, alții într-alta, dar minoritatea aceea a ținut tare de Cuvânt, iar Hristos lucra printre ei confirmând Cuvântul Lui și călăuzindu-i prin toate epocile.

Dacă vedem cum au decurs toate lucrurile, este ușor să înțelegem cum a ajuns biserică în starea

aceasta în care ne aflăm acum. Acum eu cred că voi toți puteți să vedeți. [Fratele Branham explică și scrie pe tablă, desenând epocile Bisericii.] *Aici* este o epocă a Bisericii - *aici* sunt Rusaliile. A doua, a treia, a patra, a cincia, a șasea, a șaptea epocă. Dacă observați, Biserica a început la Rusalii. Câți cred acest lucru? Voi știți ce s-a întâmplat de Rusalii. Apoi vedem cum Biserica a dat înapoi. Lumina a început să devină tot mai slabă, în timp ce Biserica adevărată iese afară.

Nu contează cât de mică este biserica. „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” În numele cui să fie adunați? În numele metodiștilor, în numele bapțiștilor, în numele pentecostalilor? În Numele lui Isus! Oriunde vor fi adunați doi sau trei și oricât de mică ar putea fi această comunitate... În zilele de pe urmă vor fi atât de puțini, încât El va trebui să vină repede, iar timpul va fi scurtat, altfel nu ar fi salvat nimeni pentru răpire. „...*unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu...*”

Noi vedem că Rusaliile au fost începutul. Acestea au început cu apostolii. El, Dumnezeu ce mare, umbla în mijlocul lor. Aceleași semne urmau să se împlinescă în toate epocile pentru că El umbla în fiecare epocă printre copiii Săi. Ce binecuvântează El? Poporul Său care este adunat în Numele Său.

Eu aș dori să observați aceasta în timp ce vom trece prin epocile Bisericii. *Această* Biserică posedă Numele lui Isus. *Această* Biserică posedă Numele lui Isus. *Această* Biserică posedă Numele lui Isus. Dar în a patra epocă L-a pierdut. Luteranilor le mergea numele că trăiesc, dar ei erau morți. Totul a rămas așa până la sfârșitul acestei epoci. Între epoca a șasea și a șaptea se află o ușă deschisă care readuce Numele Său în Biserică. Acum, fiți atenți și vedeți dacă nu este acesta adevărul, după ce noi am privit acest lucru în Scriptură! Ușa se află între cele două epoci ale Bisericii.

Măine seară am să încerc să aranjez desenul astfel încât să poată fi văzut de toți. Vă puteți nota toate lucrurile ca să le confrunțați în vreo bibliotecă. Citiți aceste lucruri și cercetați dacă ele corespund.

Acum mai citim o dată versetul în care El îi salută - Apocalipsa 2.1: „*Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.”* În al doilea și al treilea verset El îi laudă - Apocalipsa 2.2-3: „*Știu faptele tale, osteneala și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși.*”

Vedeți, lepădarea de credință începuse deja în prima epocă. Răul a început deja de atunci pentru că aleșii, Biserica adevărată, care a vrut să urmeze rânduielile Bibliei, care posedă cuvintele lui Isus și mărturia Lui, începea să se retragă. Ceva începea să se întâmple. Învățători falși începeau să se ridice, oameni care nu învățau corect, ci în contradicție cu Scriptura. Ei încercau să introducă ceva sau să adauge la Scriptură. Din cauza aceasta El a dat Bisericii Sale această descoperire și a zis că orice scoate sau adaugă, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții. Aceasta înseamnă „pierdut”, frate. Să nu amesteci nimic cu Cuvântul lui Dumnezeu! Indiferent pe cine sau ce atingi, spune-o totuși așa cum este scris! Lucrurile sunt așa cum sunt scrise aici! Noi nu avem nevoie de altceva mai deosebit; nu avem nevoie de un preot care să ne explice. Dumnezeu, Duhul Sfânt, este propriul Său interpret. El dă interpretarea.

Dacă ați fost atenți, ați observat că Biserica din Efes s-a îndepărtat de cei răi, de prorocii mincinoși, după ce îi pusese la încercare. Aceia posedau o formă de evlavie. Vedeți cum începea Biserica să devină formală de la început? Ea a început să rădă de oamenii care trăiau sub inspirația Duhului Sfânt. Nu a spus deja Domnul Isus: „*Ferice de voi, dacă sunteți prizonieri din pricina neprihănirii*”? El nu a spus ca Biserica să devină formală. El a spus: „*Bucurați-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri. La fel au fost prizonieri și prorocii dinaintea voastră.*” Asta a spus-o El în predica de pe munte, în Matei capitolul 5: „*Ferice de voi...*” Dacă oamenii vă batjocoresc din pricina dragostei voastre pentru Domnul Isus, atunci sunteți deja binecuvântați. Dacă ei pronunță un blestem asupra voastră (sau: vă înjură – n.tr.), atunci ei aduc binecuvântarea lui Dumnezeu peste voi. Totul se va întoarce împotriva lor, așa cum s-a întâmplat atunci cu Balaam. Cuvântul lor îi lovește pe ei. Dacă râd de voi pentru că sunteți creștini, atunci totul se întoarce împotriva lor, și Dumnezeu vă dăruiește binecuvântarea, pentru că este scris: „*Ferice de voi, dacă oamenii vă batjocoresc din pricina Numelui Meu.*” Din pricina Numelui Său - ferice de voi!

Acum noi vedem că ei au intrat într-o formă de evlavie. Vă voi spune ceva în legătură cu aceasta. Ați observat că în fiecare trezire (voi, predicatorii, puteți s-o verificați) se nasc gemeni, așa cum au avut Isaac și Rebeca gemeni, pe Esau și Iacov. Tatăl și mama erau sfinți, iar lor li s-au născut doi fii: Esau și Iacov. Amândoi erau religioși. În ce privește faptele, faptele lui Esau, ca un bun legalist, probabil că era un băiat mai bun în comparație cu Iacov. Ați știut asta? Iacov era tot timpul pe lângă mama sa. Esau însă mergea afară la lucru. El aducea vânat pentru bătrânul său tată orb, care era un proroc. El se îngrijea de prorocul Isaac. Însă Iacov avea în minte numai dreptul de întâi născut pe care l-a dorit. Indiferent cât de mult a durat și ce trebuia să facă, lucrul cel mai important din viața lui era dreptul de întâi născut. Esau, însă, l-a nesocotit.

Puteți să vedeți omul firesc? Dintr-o trezire se nasc întotdeauna două grupuri de oameni. Omul firesc vine la altar și spune: „Da, eu Îl primesc pe Hristos ca Mântuitorul Meu”. Apoi pleacă. Și ce se întâmplă? Lucrul cel mai sigur este că vei auzi de el că a aterizat într-o biserică bună, formală, rece, pentru că este de părere că: „Dacă voi face parte din comunitatea aceasta, atunci sunt la fel de bun ca toți ceilalți. Nu sunt eu la fel de bun ca și cutare? Ce deosebire este, atât timp cât fac parte din biserică și am depus mărturia mea?” Este o deosebire foarte mare. Voi trebuie să fiți născuți din nou! Voi trebuie să posedați dreptul de întâi născut.

Pe Iacov nu l-a deranjat faptul că cineva râde de el; el dorea dreptul de întâi născut. Metoda și felul de a-l primi îi erau indiferente. Mulți nu doresc dreptul de întâi născut fiindcă ei cred că așa ceva este nepopular. Ei nu vor să urmeze chemarea la altarul de pocăință, nu vor să se aplece, nu vor să-și plângă păcatul sau să piardă câteva mese bune și tot ce este în legătură cu aceasta. Ei nu vor s-o facă. Multe femei machiate sunt de părere că lacrimile le-ar spăla fardurile de pe fețele lor, și după aceea ar fi nevoite să se machieze din nou. Eu nu glumesc cu aceste lucruri, dar acesta este adevărul. Ei nu doresc nașterea din nou pentru că nașterea din nou aduce mult deranj după sine. Se întâmplă ca și la o naștere firească: fiecare naștere aduce după sine dezordine. Este ca oricare altă naștere. Indiferent unde are loc, fie în coteț, fie într-un spital frumos, întotdeauna nașterea provoacă neplăceri. La fel, și nașterea din nou este ceva neplăcut. Amin! Voi veți face lucruri pe care nu v-ați gândit vreodată că le veți face. După aceasta puteți cânta cu un instrument la un colț de stradă, spre slava lui Dumnezeu. „Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!” Purtarea voastră va părea altora ceva nebunesc. Aceleași lucruri s-au întâmplat cu apostolii, cu fecioara Maria. Ea s-a purtat ca și cum ar fi fost beată. Ea a fost ceva de care societatea se poticnea. Dar chiar aceste lucruri care provoacă poticnire sunt necesare pentru ca viața să apară la suprafață. Amin!

Dacă ceva nu moare și nu putrezește, viața nouă nu poate să se nască. Trebuie ca omul să moară și să putrezească în propriile sale gânduri, altfel Hristos nu poate să ocupe locul în inima omului. Dacă voi veți încerca să umblați după gândirea voastră proprie și spuneți: „Acum mă duc la altar, Doamne, eu sunt un om bun și doresc să Te primesc. Eu sunt dispus să dau zeciuială din tot ce am și să fac tot ce mai trebuie făcut...” Nu, voi trebuie să putreziți! Voi trebuie să muriți pentru voi înșivă și pentru gândurile voastre! Lăsați ca Duhul Sfânt să ocupe fiecare gând și să facă cu voi ceea ce dorește El. Acest lucru produce ceva ciudat în acea persoană. Asta se aude ca o poveste groaznică, dar acesta este adevărul. Eu nu cunosc o altă formă în care aș putea să o prezint mai clar, încât să o înțelegeți. Ce era mai poticnitor pentru un evreu onorabil, decât să vadă într-o zi niște oameni ca aceștia cu buze bălbăitoare, care vorbeau despre lucrarea lui Dumnezeu? Alte limbi - parcă ar fi beți. Știți voi ce înseamnă a te bălbăi? [Fratele Branham imită. – n.tr.] Ei vorbeau în alte limbi și păreau beți. Exact asta făceau ei. Cei care-i vedeau spuneau: „*Sunt plini de must!*” Dar după ce unul din ei s-a trezit, le-a spus: „...*aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi. Ascultați-mă...*” El se referea direct la Scriptură: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...*” În felul acesta a fost născută Biserica.

Câți din voi cred că Dumnezeu este fără sfârșit? Vedeți? Atunci El este neschimbător. Dacă acesta a fost planul Său cu Biserica de la început, El va avea și la sfârșit aceeași Biserică. El nu se poate schimba. Cum vreți să înlocuiți aceasta cu o strângere de mână, sau prin stropire sau alte lucruri care atunci nu s-au întâmplat? Fiecare din apostoli se referea la ceea ce s-a întâmplat la început.

După ce s-a coborât Duhul Sfânt în casa lui Corneliu, Petru a spus: „*Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi? Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.*” Așa este.

Conform Fapte 19, apostolul Pavel a găsit în Efes niște oameni care erau bucuroși și proslăveau pe Dumnezeu – un grup de „baptiști”. El i-a întrebat: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” Ei i-au răspuns: „*Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.*” Dar cu ce botez ați fost botezați?” le-a zis el. Și ei au răspuns: „*Cu botezul lui Ioan.*” „Am fost botezați de omul care l-a botezat și pe Isus.” El le-a răspuns: „*Acest botez nu mai e valabil!*” Apostolul Petru posedă cheile Împărăției și a clarificat acest lucru de Rusalii. Vedeți?

Apostolul Pavel le-a spus: „*Ce aveți voi nu mai e valabil. Trebuie să fiți botezați încă o dată.*” Astfel el i-a botezat din nou în Numele Domnului Isus Hristos, a pus mâinile peste ei și ei au primit Duhul Sfânt și au avut rezultatele biblice de la început. Duhul Sfânt se coborâse peste ei și au început să vorbească în limbi și să procească. La fel s-a întâmplat cu Biserica în toate timpurile. Așa a început epoca Bisericilor.

Domnul a spus: „*Eu cunosc răbdarea ta și osteneala ta. Eu sunt Cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice. Eu cunosc răbdarea ta, lucrarea ta, dragostea ta. Eu știu totul, Eu știu tot ce ați făcut. Tu ai pus la încercare pe acei ce s-au dat drept apostoli sau proroci, și i-ai găsit mincinoși.*” Asta este vorbire pe față, nu-i așa? Pentru acest text nu eu sunt răspunzător. El a spus că ei sunt mincinoși. Biblia spune: „*Puneți-l la*

încercare! Dacă este un proroc între voi, atunci Eu Mă descopăr lui prin vedenii și visuri, și astfel Îi vorbesc lui. Dacă ceea ce spune se împlinește, atunci ascultați-l și temeți-vă de el și nu vă temeți că ar fi un fals, căci Eu sunt cu el. Dar dacă nu se împlinește ceea ce anunță el, să nu-l ascultați, pentru că el nu are Cuvântul Meu.” Vedeți, dacă este Cuvântul Lui, atunci se va împlini.

Efesenii au constatat că aceia care se dădeau drept apostoli nu lucrează conform Bibliei. Ei încercau să producă altceva. Eu aș dori să fiți foarte atenți, până vom ajunge, în câteva minute, la miezul problemei. EL a zis: „Văd că aveți răbdare și sunteți îndelung răbdători cu acești așa-zisi trimiși. Voi i-ați pus la încercare și ați văzut că ei nu sunt apostoli. Ei nu sunt așa ceva.”

Așa cum am spus deja, orice trezire produce gemeni. Unul este omul duhovnicesc, altul este omul firesc, pământesc. El zice: „Eu fac parte din biserică și sunt la fel de bun ca oricare altul.” Astfel de oameni au apărut și în trezirea aceasta. Așa a fost în fiecare trezire-n timpul lui Luther, Ireneu, Martin, Columba, Wesley și acum în ultima trezire - mișcarea pentecostală. Ei au construit biserici mari și frumoase, apoi au deviat. Oamenii se ridică și repetă „crezul apostolic”: „...Cred în sfânta biserică catolică și în comuniunea cu sfinții”. Oricine crede într-o comuniune cu sfinți morți este un spiritist. Oricine stă în legătură cu morții este de la diavol. Așa este. Noi avem un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Isus Hristos. Așa este. Așa ne-a învățat apostolul. Voi, dragi catolici, îl considerați pe Petru primul papă. Dar apostolul spune: „*Este un singur Mijlocitor între oameni și Dumnezeu...*” Și câte din acestea mai aveți voi astăzi! De ce s-au schimbat așa de multe dacă biserica este infailibilă și nu se schimbă? Și toate liturgiile voastre sunt în limba latină... Ce s-a întâmplat? Unde găsiți în Biblie „Crezul Apostolic”? Dacă apostolii au avut un crez, atunci acesta era: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre.*” Nu am auzit niciodată ca apostolii să fi mărturisit altceva sau să fi recitat ceva. Dar când s-a ajuns la biserica romano-catolică și la toate aceste lucruri, ca de exemplu: „Eu cred în Dumnezeu Tatăl, Creatorul cerului și al pământului...etc.” Acestea sunt prostii. Așa este. Lucrurile astea nu sunt în Biblie. Totul este un crez inventat de oameni. Toate aceste rugăciuni au fost făcute de oameni.

Astăzi putem vedea că protestanții noștri au preluat multe de la catolici. Așa cum a spus și Billy Graham în predica de duminică: „Oamenii sunt de atâta timp în greșală, încât ei cred că așa ar fi corect, în timp ce ei sunt greșiți.” Așa este. Acesta este adevărul. Eu sunt bucuros că s-a spus acest adevăr. Desigur că eu știu că Billy Graham a primit Duhul Sfânt sub slujba lui George Jeffries, dar într-o zi el va ieși afară. Acum Dumnezeu îl mai folosește încă acolo pentru că el cutremură împărăția lor, acolo unde nimeni altul nu are acces. Voi puteți vedea că ceva stă în spatele predicilor sale, din cauza acestor practici cum este și „datul mâinii” la bapțiști.

„*Știu că nu poți suferi pe cei răi și că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.*” Cum i-au găsit mincinoși? Cum au putut să-i recunoască? Predica lor nu corespundea cu Cuvântul. Biblia spune în Evrei 13.8: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci*”. Dar dacă un om zice: „zilele minunilor au trecut”, atunci cel în cauză este un mincinos. Biblia spune: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre...*” În orice text biblic care relatează despre acest eveniment, scrie la fel, adică „*în Numele lui Isus Hristos*”. Dar dacă cineva poruncește să primești botezul prin stropire sau în altă formă, atunci cel în cauză este un mincinos și un proroc fals. Eu sper că nu voi răni pe nimeni cu aceasta. Dar, fraților, noi nu mai putem trata astfel de lucruri ca pe niște fleacuri... Este timpul să scoatem mânușile și să ne ocupăm de vestirea evangheliei. Acesta este adevărul. Arătați-mi unde și când a fost botezată o persoană altfel decât în Numele lui Isus Hristos, până la apariția bisericii catolice! Dacă ați fost botezați în acest mod, atunci nu sunteți în Biserica creștină, ci în biserica catolică din cauza botezului vostru.

Revista catolică „Vizitatorul de duminică” a redat un citat din catehismul lor. Apoi era întrebarea: „**Vor fi și protestanții mântuiți?**” „**Da, mulți din ei, pentru că ei aplică botezul nostru.**” și multe alte lucruri. Ei pretind că posedă monopolul Bibliei, dar Scriptura spune așa: „*Și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos.*” Ei au eliminat acest botez și au introdus formula: „*În Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt*”. Lumea „creștină” se apleacă sub această formulă. Dar acesta nu este un botez creștin. Este un botez catolic.

M-ați auzit spunând „Ați fost botezați vreodată cu botezul creștin?” Aici este vorba de Isus Hristos, nu de câteva titluri.

Acum să citim versetul 3: „*Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai obosit.*” „*Din pricina Numelui Meu...*” Ați observat că ei au avut răbdare? Ei lucrau pentru Numele Lui. Vedeți cum ținea această comunitate la acest Nume? Fiți atenți când vom trece săptămâna viitoare prin aceste teme și observați cum a pălit Numele acesta și cum a apărut un alt nume mai târziu! Ei au avut răbdare și au

lucrat pentru Numele Său. Numele lui Isus Hristos ar fi trebuit ridicat deasupra oricărei comunități, deasupra tuturor lucrurilor.

Lăsați-L pe El pe locul întâi, căci Biblia spune: „*Tot ce faceți cu Cuvântul și cu fapta să faceți totul în Numele Domnului Isus Hristos...*” (Coloseni 3:17). Așa este? „*Orice ați face cu cuvintele sau cu faptele...*” Dacă trebuie să cununați pe cineva și voi nu o puteți face fără să vă puneți pe gânduri, pentru că unele lucruri nu sunt clare și rânduite, atunci să nu o faceți. Dacă nu puteți să spuneți din inimă: „De acum sunteți soți și soție, în Numele Domnului Isus Hristos!”, atunci n-o faceți! Dacă vreți să botezați pe cineva, atunci botezați-l în Numele Domnului Isus Hristos. Dacă aveți ceva de făcut și voi nu o puteți face în Numele lui Isus Hristos, atunci lăsați-o baltă. Dacă vă oferă cineva să beți, atunci n-o puteți face în Numele lui Isus Hristos. Dacă cineva spune: „Să jucăm cărți ca să ne distrăm”, aceasta, la fel, nu o puteți face în Numele lui Isus Hristos. Părăsiți-o! Voi nu puteți povesti glume murdare în Numele lui Isus Hristos în mijlocul unei partide de bridge. De aceea părașiți aceasta. Voi nu puteți să purtați pantaloni scurți în Numele lui Isus Hristos. De aceea să n-o faceți. Aș putea să mai pomenesc multe, dar voi știți despre ce vorbesc. Să vă depărtați de tot ce nu puteți face în Numele Lui, pentru că este scris: „*Tot ce faceți în cuvinte sau în fapte să faceți în Numele lui Isus Hristos.*”

Înainte am vorbit despre lauda pe care a pronunțat-o Domnul asupra Efesului. Acum ne vom îndrepta spre muștrarea Domnului. Versetul 4: „*Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.*” „Eu am ceva împotriva ta. Tu ai avut răbdare. Ai apărât Numele Meu!” Nu am putea spune asta și azi despre această comunitate? Desigur! „A fost bine aici cu voi. Voi ați avut răbdare. Voi ați rezistat mult, dar problema este alta. Voi nu ați tăgăduit Numele Meu. Eu apreciez toate acestea și le socotesc a fi bune. Este bine așa. Tu ai verificat pe cei ce spun că sunt apostoli și i-ai găsit mincinoși, pentru că ei nu se identificau cu Cuvântul. Toate acesta le cunosc, dar am ceva împotriva ta. Și anume, că tu ai părăsit dragostea dintâi. Tu ai părăsit dragostea pentru adunările acelea vechi și bune, pătrunse de Duhul Sfânt. Tu ai început să aluneci spre adunări formale și spre rugăciuni formale: „Tatăl nostru...””

Totul este ca la un club sau o societate mondenă, unde fiecare vine îmbrăcat cu o haină lungă, cu părul bine aranjat, cu mult fard pe fețele lor, cântând în cor tot felul de cântece.

Nu demult, dacă nu aș fi fost într-o adunare a lui Oral Roberts, cu siguranță că aș fi chemat oamenii afară. Fusesem la conferința comercianților creștini care s-a ținut acolo. În seara respectivă eu eram programat să vorbesc. Conferința nu s-a putut ține la hotel, astfel că noi am fost găzduiți în clădirea lui Oral Roberts. Când am stat în camera lui de studiu, am văzut un grup de copii penticostali, un grup de 40 de băieți și fete în vârstă de 16-18 ani, care s-au aranjat pentru a cânta cântări clasice de Ceaikovski sau altele asemănătoare. Sunt cântări clasice. Frații au vrut să strângă colecta. Fiecare din ei avea un păhărel pentru bani. Ei se purtau de parcă ar fi fost orbi și făceau glume unii cu alții. Fetele aveau suficiente farduri pe față pentru a putea vopsi clădirea lui Oral Roberts. Cu o astfel de purtare, ei totuși se numesc penticostali. Dar ei au pierdut dragostea dintâi.

Eu sunt de acord cu David DuPlessis când spune că Dumnezeu nu are nepoți. Există nepoți la metodiști, bapțiști sau penticostali, dar nu la Dumnezeu. El are numai fii și fiice. Voi nu puteți intra în Biserică prin mama și tata. Poate că părinții voștri au fost bărbați și femei bune, dar și voi trebuie să plătiți același preț. Voi trebuie să fiți născuți din nou ca și ei, pentru că Dumnezeu nu are nepoți. Ori sunteți fii și fiice, ori nu sunteți. Nepoți, desigur, nu puteți fi. Asta este sigur.

Când am mers într-o adunare penticostală pentru un serviciu divin, ai fi putut vedea cum au fugit femeile penticostale afară când m-au văzut intrând! Cu părul lor scurt, pe jumătate îmbrăcate, pantaloni strâmți ca crenvurștii. Acestea sunt femeile penticostale, îmbrăcate sexy. Pentru așa ceva veți fi trase la răspundere în Ziua Judecării. Veți fi vinovate de curvie. Domnul Isus a spus: „*oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” Dacă voi vă prezentați astfel în fața unui bărbat, cine este atunci vinovat? Voi sau bărbatul? Lucrați cu dreptate. Evitați orice vi se pare rău. Voi știți ce vreau să spun. Ce s-a întâmplat cu voi? Voi ați părăsit prima dragoste.

Azi nu-i mai poți scoate la un colț de stradă ca să cânte cu un instrument sau să bată din palme sau să proslăvească pe Dumnezeu. O, nu! Ei cântă o oarecare muzică clasică, îmbrăcați în haine lungi. Vedeți, ei au pierdut dragostea dintâi. Aceasta s-a întâmplat deja cu biserica primară. Vedeți?

Ei trebuie să se comporte ca lumea, să arate ca lumea, să procedeze ca lumea, sunt înflăcărați după un star din filme sau de la televiziune, nu pot renunța la un program TV, de exemplu „O iubesc pe Suzi” sau altceva. Ei trebuie să-l vadă neapărat. Ei nu merg la adunările de rugăciune. Și dacă totuși vin, ei spun predicatorului la ce oră ar trebui să înceapă și să termine, pentru ca ei să ajungă acasă și să vadă programul TV. Ei iubesc lumea mai mult decât pe Dumnezeu. Totul a devenit așa de formal, încât ei nu mai pot nici să

spună „Amin!” Dacă ar spune „Amin!”, le-ar sări fardul de pe fețe! Așa ceva nu corespunde felului lor. Ei nu mai fac așa ceva deși se numesc penticostali. Eu nu vorbesc aici despre celelalte comunități care nu au avut-o niciodată, ci despre penticostali. Așa este. Este o stare bolnăvicioasă din care trebuie să fim scoși afară. Trebuie să intervină moartea, înainte ca nașterea cea nouă să apară. Acesta este adevărul. Dar s-a ajuns acolo că s-a pierdut dragostea dintâi.

Dacă Dumnezeu a muștră prima Biserică pentru aceasta, atunci El o muștră și pe cea de acum. „Am ceva împotriva ta, că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Aceasta este observația Mea împotriva ta. Voi ați avut odată un timp minunat, dar voi ați permis ca lumea să se furișeze înăuntru, și ați început să deveniți formalști. Voi încă vă țineți tare de Numele Meu și faceți ce este bine. Voi aveți răbdare și lucrați. Voi sunteți ca niște catări care muncesc într-una.”

Numai că voi ați schimbat harul, credința și puterea cu „a face fapte bune”. „Păi frate Branham, eu îți fac de cunoscut că eu ajut pe văduve.” Așa ceva este bine și de laudat. Dar unde este prima dragoste pe care ați avut-o odată? Unde este bucuria pe care ați avut-o odată? Cum a strigat odată și David: „*Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale...*” Unde se mai roagă oamenii o noapte întregă cu lacrimi pe obraji? O, vai, Biblia este plină de praf și de păianjeni! Voi citiți azi povești de dragoste, știrile, noutățile și lucrurile care nu ar trebui să fie publicate. Astea sunt bune pentru lada de gunoi. Noi, penticostalii, ne aruncăm asupra oricărei literaturi ca muștele peste gunoi. Așa este. O, îndurare! Este necesar să ne întoarcem la dragostea dintâi. Înapoi la Rusalii!

Acum mă îndrept spre altceva. Eu sper că voi ați înțelege ce înseamnă părăsirea dragostei dintâi. Citim versetul 5, care conține un avertisment: „*Adu-ți aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.*” De unde au căzut? De la Rusalii! Unde trebuie să ne întoarcem? La Rusalii!

Dacă aveți, de exemplu, un păstor binecuvântat de Dumnezeu, umplut de Duhul Sfânt, atunci să nu încercați să-l constrângeți spunând: „Dacă are ceva împotriva uniformelor de cor sau împotriva fardurilor, atunci îl vom da afară.” Să nu vă îngrijorați, Dumnezeu o va face înainte ca să aveți voi posibilitatea. El va pleca de la voi și va predica pietrelor de pe stradă, înainte ca el să facă compromisuri cu astfel de lucruri. Dacă aveți un predicator care vă spune adevărul, atunci ar trebui să laudați pe Dumnezeu și să rămâneți în Duhul și să proslăviți pe Dumnezeu, înțelegând că mergeți la pierzare dacă nu lucrați conform Cuvântului.

Dar astăzi oamenii se poartă de parcă ar trăi doar aici pe pământ. Ei cred că viața pe pământ e totul. Voi nu vă dați seama că aveți un suflet care într-o zi va fi luat de aici și va merge într-o anumită direcție. Destinația voastră veșnică o stabiliți deja de aici prin modul în care trăiți. Voi aveți invidie și alte lucruri în inimile voastre, apoi fugiți la biserică. O, milă! Să vă fie rușine! Prin aceasta aduceți ocară lui Hristos. Nu-i așa? Nu facem noi asta? Nu bețivii rănesc biserica, nu femeile cu un renume rău aduc pagube Bisericii, ci oamenii care mărturisesc că ar fi creștini aduc pagube Bisericii. Noi știm ce sunt bețivii și femeile stricate, dar dacă surorile noastre se îmbracă precum femeile stricate, atunci este altceva. Prin aceasta Biserica este rănită. Dacă un bărbat bea ca un bețiv, atunci comunitatea va fi rănită. Ei pretind a fi creștini însă fac toate celelalte lucruri. Oamenii sunt atenți la voi. „*Oricine rostește Numele Domnului Isus Hristos, să se depărteze de fărădelege!*” Îndepărtați-vă de asta! O, fraților, eu, voi, noi toți, suntem prea puțin din ceea ce vrea Hristos să fim. Chiar acum, în timpul acesta, trebuie să ne debarasăm de păcatul care ne înconjoară așa de lesne și să alergăm cu răbdare în alergarea ce ne stă în față. Predicatorilor, fraților, așa este?

„Aduceți-vă aminte și pocăiți-vă, altfel voi muta sfeșnicul de pe locul lui.” Care este locul lui? În biserică. „Dacă nu te pocăiești și nu te întorci acolo unde ai fost la început, îți voi lua păstorul și-l voi duce în alte locuri unde poate să reflecte lumina Mea.” Nu este aceasta o avertizare serioasă? Este timpul ca bisericile să se pocăiască. Este timpul ca și penticostalii să îndepărteze pe învățații lor lustruiți de la amvon ca să primească pe predicatorii aceștia de modă veche care vă spun adevărul - nu acei care vă bat pe spate, care se simt bine cu un salariu mare, se folosesc de psihologie, organizări de dineuri, concursuri de cai și ce mai face parte din toate acestea. Este timpul să ne întoarcem la Evanghelie. Chiar dacă sunteți numai câțiva, nu asta are importanță. „Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo voi fi Eu în mijlocul lor.” „Pocăiți-vă, altfel voi veni și voi lua sfeșnicul, îl voi muta în altă parte, pentru ca lumina să strălucească într-un alt loc.”

Versetul 6 ne face greutăți. „Dacă nu te pocăiești, El va veni și îți va lua păstorul.” „*Ai însă lucrul acesta bun.*” Să nu vă scape aceasta. Aici vedem o legătură până în zilele noastre. [Vă simțiți bine cu toții? Vă grăbiți? Încă puțin.]

„*Ai însă lucrul acesta bun...*” - ei au posedat atunci ceva, nu-i așa? Ce au avut? „*...că urăști faptele Nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.*” Când am stat în camera mea de studiu mi-am notat ceva în această

privință. Eu doresc s-o auziți acum – mai am câteva pagini. Din versetul 6 reiese că Dumnezeu și Biserica sunt de aceeași părere în a urî faptele nicolaiților. Aceasta este vița adevărată, Biserica adevărată, care a fost la Efes. Amintiți-vă că în fiecare biserică există formalști și duhovnicești. Aceștia sunt gemenii care se nasc la fiecare trezire și care trăiesc în fiecare comunitate. Acest lucru a început deja în prima epocă și se sfârșește cu aceasta. În epoca Tiatira formalștii au avut mână forte. Luther pregătise un exod, dar acum totul se întoarce înapoi.

Puteți să vedeți religia formală? Între ei și catolici nu este nici o deosebire. Totul este la fel de formal. Orice organizație zace în formalism. Dumnezeu nu a organizat niciodată Biserica Sa. Dar ei au încercat încă de atunci să o facă. Fiți atenți dacă aceasta nu corespunde! Eu aș dori să vă arăt cât de blestemată este o organizație. Biserica nou testamentară nu a cunoscut așa ceva.

„Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele Nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.” Vița adevărată a urât faptele formale ale nicolaiților. Și Dumnezeu le-a urât. Ceea ce a însemnat „fapte” în epoca Efes a devenit „învățătură” în epoca Pergam. În prima epocă erau doar fapte. Au început atunci într-o formă inocentă, dar în următoarea epocă a devenit învățătură. În scurt timp vom afla ce a fost aceea.

Nicolaiții sunt lupii despre care a vorbit apostolul Pavel. Să privim puțin mai de aproape acest cuvânt, înainte de a merge mai departe. Nouă ne este străin cuvântul „nicolaiți”. Am cercetat în fiecare lexicon grecesc pentru a căuta înțelesul cuvântului. Acest cuvânt vine de la noțiunea „Nico”. Cred că am notat aici. „Nico” înseamnă „a da lovitură” sau „a birui”. „Nicolaiți” - a supune, a birui pe laici. Aici au încercat ei să dea lovitură și să-i îndepărteze pe păstorii plini de Duhul Sfânt, rânduiți de Dumnezeu, prin care El lucra, prin slujbe și prin daruri, în Biserica Dumnezeului Celui viu. Ei au început să aibă preoți, episcopi, papi. Dumnezeu a spus: „Eu urăsc așa ceva.” Și astăzi El urăște așa ceva. „Nicolaiți” – a supune pe laici.

Prin cuvântul „laici” înțelegem Biserica. Câți din voi o știu? Aceștia au vrut să supună Biserica. Cu alte cuvinte, ei au vrut să scoată sfințenia și puterea din Biserică și s-o transfere preoților. „Lăsați Biserica să trăiască așa cum dorește, dar să știți că preotul este „cel sfânt!”” Duhul Sfânt, semnele și minunile au fost îndepărtate de la popor și s-au transferat unei sfinte preoții. Duhul Sfânt a fost respins și schimbat cu o preoție. Vedeți ce a fost? Mai întâi erau fapte, apoi o învățătură, iar în epoca Tiatira, ei au preluat conducerea.

Prin Luther au fost preluate aceste lucruri: ei s-au întors și au reintrodus episcopi, arhiepiscopi, cardinali. Cine altul decât Hristos poate avea autoritatea de a fi Capul Bisericii? Amin. Acum mă simt bine. Duhul Sfânt a fost trimis ca să conducă (să stăpânească) Biserica. Nu numai predicatorul este sfânt, ci întreaga adunare posedă Duhul Sfânt. În loc ca ei să fi permis ca Duhul Sfânt să călăuzească, ei au luat puțină napolitană, puțin vin și un biscuit sărat și o numesc „sfânta euharistie” (sau „sfânta împărtășanie”), ceea ce ar însemna „Duhul Sfânt”. Cum se poate ca o bucătică de pâine și o gură de vin să fie Duhul Sfânt? Dacă ar fi așa, atunci Fapte 2 ar suna în felul următor: „Când a venit ziua Cincizecimii a venit un preot catolic și a spus: „Scoateți limba!” și el le-a pus hostia pe limbă, apoi el a băut vinul și a spus: „Acum ați primit Duhul Sfânt!”” Noi credem că așa ceva este groaznic. Așa și este.

Acum vrem să mergem mai departe. Eu am fost ordinar în biserica baptistă. Acolo se spune: „Dacă mărturisești pe Isus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu, atunci ești mântuit.” Și Diavolul crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu și se cutremură. El o crede poate mai mult decât mulți din membrii bisericii. Satan crede același lucru, dar tremură, pentru că își cunoaște soarta.

Acum să mergem la metodiști. Ei spun că Ioan nu a botezat, ci a stropit! Ei spun: „Erau mulți popândăi în țară, și prin găurile lor a venit apă. Și el a luat apă dintr-o asemenea gaură și a stropit oamenii.” O, fraților, ce prostie!

În ziua de Rusalii toți erau adunați într-un singur cuget. Acolo nu a venit un predicator care să țină o predică șlefuită și să spună: „Să ne dăm mâna pentru a fi în această comunitate și noi vă vom trece numele în registrul nostru.” Așa ceva nu sună bine, nu-i așa? Aceste lucruri nu le puteți găsi nici măcar într-un almanah și ei o știu foarte bine.

De ce au apărut aceste lucruri? Nicolaiții au introdus un grup de bărbați în cadrul Bisericii, oameni care au sucit Scriptura și Biserica a devenit o denominațiune în care Dumnezeu nu mai putea lucra. Acolo ei au murit. De aceea Isus a spus: „Voi aveți un nume ca și cum ați trăi dar voi sunteți morți.” Mulți dintre ei sunt morți și nu o știu.

Fratele meu și cu mine mergeam la pescuit când eram copii. Eu am găsit o broască țestoasă căreia i-am tăiat capul. Mai târziu el m-a întrebat: „Ce ai prins?” „Eu am spus: „O broască țestoasă pe care am omorât-o. Acolo este capul ei.” El s-a dus acolo, și a întrebat: „E moartă?” Eu am răspuns: „Sigur, doar i-am despărțit capul de trup – trebuie să fi murit.” El a luat un băț și a vrut să arunce capul ei în apă. Dar broasca a

deschis gura să prindă bățul. Voi știți că ele mai trăiesc încă câteva ore. El a sărit înapoi și a strigat: „Hei, parcă ai zis că este moartă!” Eu am spus: „Desigur!”. Apoi fratele meu a spus: „Înseamnă că ea nu știe că este moartă.” Așa este cu mulți oameni. Ei sunt morți și nu o știu.

Isus a spus: „Tu urăști faptele nicolaiților” care scot totul din Biserică și pun totul în mâinile „sfântului preot, cardinal sau episcop.” Unii dintre voi, penticostalii, spuneți: „Dacă vine președintele districtului, atunci se va decide dacă aici va avea loc un serviciu de vindecare sau nu.” Dar Duhul Sfânt este singurul care poate decide lucrul acesta; este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Voi ziceți: „Frate Branham, noi credem că Biblia învață botezul în Numele lui Isus, dar președintele de district spune că ne va arunca afară dacă vom începe cu așa ceva în comunitatea noastră.” Mergeți numai mai departe, pentru că este conform Cuvântului. Mai bine este să fii aruncat aici afară, decât exclus de Acolo. Dacă scoateți ceva din Cuvânt atunci veți fi scoși de acolo. Dacă veți fi aruncați aici afară, veți ajunge Acolo înăuntru. Întotdeauna este vorba de același lucru. Voi rămâneți pe Cuvânt. Noi vrem să fim corecți. Frate, este o problemă foarte serioasă. Noi trebuie să prezentăm totul corect. Noi nu vom fi în stare să avem o Biserică până când Dumnezeu nu poate să ne aducă pe fundamentul pus de El. El nu va zidi Biserica sa pe o lucrare rătăcită. El va veni numai la Cuvântul Lui – altfel El nici nu vine. El trebuie să corespundă cu Cuvântul Lui.

Cineva a spus într-o adunare din Chatauqua - Ohio, adunare la care au fost de față mulți din cei prezenți azi aici: „Fratele Branham este un slujitor al Domnului. Când Duhul lui Dumnezeu se odihnește peste el, este un proroc uns. El cunoaște lucrurile pentru că Dumnezeu îi spune ce este și ce va fi. Dar de teologia lui să nu ascultați.” Voi toți ați auzit ce a spus el. El nu a știut că eu aș putea să aflu ce-a spus. Dumnezeu poate să descopere ceea ce spun ei acolo, și El a făcut-o. Ce idei încurcate! Cum poate spune un om așa ceva? Chiar dacă nu ați cunoaște deosebirea dintre fasole și cafea, dar asta ar trebui s-o știți! Cum puteți să gândiți în felul acesta despre această lucrare? Cuvântul „proroc” înseamnă „un descoperitor divin al Cuvântului.” Cuvântul Domnului vine la proroci. Eu nu spun că aș fi unul. Ei au spus-o. Cum poate un om, numai pentru a menține învățătura unei comunități, numai pentru a se identifica cu o organizație, să spună așa ceva? Esau, tu îți vinzi dreptul de întâi născut pentru o ciorbă de linte, fățarnic nenorocit. Așa este. Ei vă vând dreptul vostru de întâi născuți pentru o ciorbă de linte, pentru o neorânduială cultică și o practică falsă pe care Dumnezeu o urăște.

Gândiți-vă numai! Voi ziceți: „Organizații?” Da, Dumnezeu le urăște! Prin aceasta au venit despărțirile între frați. Mulți dintre metodiști, baptiști sau prezbiterieni ar veni să aibă azi părășie la masa lui Dumnezeu. Dar dacă ar veni aici ei ar fi aruncați afară din comunitate. Așa este. Mama lor a făcut parte de acolo, deci ei sunt nepoții celor de la început. Ce-mi pasă mie de unde a făcut parte mămica? Ea a trăit în lumina timpului ei. Voi trăiți într-o altă vreme.

Acum 300 de ani oamenii de știință au spus că dacă un vehicul atinge o viteză de 30 de mile pe oră atunci ar învinge legea gravitației și s-ar ridica de pe pământ în spațiu. Credeți voi că oamenii de știință mai cred azi asta? Acum ei au depășit viteza de 1900 mile pe oră. Ei nu se uită înapoi la cele spuse atunci. Ei privesc înainte. Dar biserica întotdeauna vrea să privească înapoi la ceea ce au spus Wesley, Moody și Sankey. Toate sunt cu puțință celor ce cred. Haideți să privim înainte! Știți voi că numai broasca privește înapoi? Cea mai inferioară formă de viață... Omul posedă însă forma cea mai înaltă de viață. O broască privește înapoi. Câți dintre voi știu care este cea mai inferioară formă de viață, care se mișcă? Broasca. Dar omul este forma cea mai superioară de viață. Și broasca se uită în spate. Mie nu-mi place viața aceea veche, inferioară. Eu doresc să privesc înainte, crezând și încrezându-mă, umblând în lumină, după cum El este în lumină, după cum El face ca lumina să lumineze.

Când am ținut adunări în Kentucky, a venit cineva și a spus: „Eu nu cred în vindecarea divină.” Eu am spus: „Este în ordine. Tu ești de fapt american.” El a spus: „Eu nu cred nimic, numai dacă văd eu.” Eu am spus: „Asta este în ordine.” El a continuat: „Eu nu am nimic împotriva ta, numai că eu nu cred ceea ce spui tu.” Eu am spus: „Acesta este dreptul tău de american. Tu nu ești obligat să crezi.” El a spus din nou: „Eu nu primesc nimic, numai dacă o văd clar.” Eu am spus: „Asta este bine. Tu precis vii din Missouri.” El a răspuns: „Nu, din Kentucky.” „Asta nu se aude bine pentru unul din Kentucky”, am zis eu. „Dar dacă tu gândești astfel, atunci continuă așa.” Apoi l-am întrebat: „Cum ajungi tu acasă?” El a răspuns: „Peste deal. În spatele dealului este casa mea.” El era un om drăguț, care s-a oferit să mă ia la el acasă. L-am întrebat: „Cum ajungi tu acolo?” El a zis: „Eu urc pe cărare.” Eu i-am spus: „Este așa de întuneric încât tu abia îți poți vedea mâna înaintea ta. Cum vrei să ajungi acolo?” El a zis: „Eu am o lanternă. O aprind și ea îmi luminează drumul.” Eu am zis: „Dacă lanterna ta luminează, o poți ridica așa de sus încât să-ți vezi casa?” El a spus: „Nu, casa nu o pot vedea.” Eu am întrebat: „Cum ajungi atunci acolo?” El a zis: „Eu mă duc pur și simplu înainte, iar lumina strălucește pe cărarea mea.” Atunci am zis: „Asta este. Amin! Umblă doar în lumina Lui.”

Mergeți mai departe, nu vă opriți, altfel nu veți ajunge nicăieri! Dacă ați fost mântuiți mergeți mai departe spre sfințire. Voi întrebați: „Cum pot să ajung acolo, frate Branham?” Mergeți pur și simplu mai departe. „După sfințire este botezul cu Duhul Sfânt? Cum îl primesc?” Umblă mai departe în lumină. „Sunt semne și minuni?” Umblați pur și simplu în lumină. Mergeți mai departe! De fiecare dată când faceți încă un pas, lumina vă va lumina deja pasul următor. El merge înaintea voastră. El nu vă împinge. El vă călăuzește. El este Lumina. O, eu sunt așa de bucuros pentru asta. Nu sunteți și voi? El este lumina. În El nu este întuneric.

„Tu urăști faptele nicolaiților”, care au devenit învățătură. Să vedem ce a spus apostolul Pavel care a înființat biserica din Efes. Deschidem pentru aceasta la textul din Fapte 20. Credeți că Pavel a fost un proroc? Desigur, el a fost un proroc. Vă aduceți aminte de vedenia pe care a avut-o când era pe mare? Pavel, un proroc, a spus dinainte ce se va întâmpla. El le-a prezentat lucrurile în felul următor - Fapte 20:27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*”

O, acest bărbat binecuvântat! În ziua aceea aș privi cum i s-ar pune cununa de martir pe cap. Dacă se va putea plânge acolo, atunci voi plânge. Eu voi jubila dacă îl voi vedea pe apostolul Pavel, pe marele apostol, în haina lui deschisă și frumoasă. Eu sunt sigur că va exista multă bucurie, când vom fi ajuns toți acolo.

„*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*”

Este așa? Acum voi creștinilor, priviți încoace. Eu doresc să vă întreb ceva. Cine este acela care a poruncit credincioșilor din Efes ca ei să se mai boteze încă o dată, după ce mai înainte au fost botezați altfel decât în Numele lui Isus Hristos? El a predicat întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu. Nu-i așa? Ce a spus apostolul Pavel? „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi...*” Aceasta include și botezul în Numele lui Isus Hristos. Dacă ar veni un înger din cer, cu atât mai puțin un episcop, un preot, un cardinal, un supraveghetor, păstor, predicator, oricine ar fi el, dacă vestește Evanghelia altfel, va fi anatema. Așa este scris în Galateni 1:8.

El spune acum aici: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*” Ascultați ce spune acest bărbat. Aceasta este o prorocie. „*Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.*” Cine ne-a răscumpărat? Cu ce sânge am fost noi răscumpărați? Biblia ne spune aici că a fost sângele Domnului. Dumnezeu ne-a răscumpărat cu propriul Său sânge! Biblia ne mărturisește că suntem salvați prin sângele lui Dumnezeu. Desigur, așa este. El ne-a răscumpărat cu propriul Său sânge.

„*Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma;*” Acest bărbat a putut să privească în timp și să vadă ce se va întâmpla. „*...și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.*” Acești lupi răpitori au format mai târziu o organizație. Ungerea Duhului Sfânt s-a retras de la Biserică. Preoții, episcopii, papii, au domnit de atunci încolo. Ei erau „cei sfinți”, iar Biserica trăia cum dorea! Ei plăteau preotului ca să-i scoată afară din focul gheenei și multe altele. Aceștia sunt nicolaiții. Dumnezeu a spus: „Eu îi urăsc!” Fiți atenți! Poate veți zice: „A zis Dumnezeu că îi urăște?” Să vedem. „*Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaiților, pe care și eu le urăsc.*” Dumnezeu urăște organizațiile. Așa este! Voi vedeți acum ce au făcut ei. Acum priviți dacă ei nu au făcut-o și în decursul epocilor Bisericii. El urăște orice fel de organizație. „*Cine are urechi, să asculte ce spune Bisericii, Duhul.*” Acești lupi despre care a vorbit apostolul Pavel au devenit nicolaiți. Ei au încercat să formeze o preoție după exemplul preoției levitice, lucru care era străin învățaturii nou-testamentare. Amin!

Cuvântul grecesc „nico” înseamnă „a birui” sau „a învinge”. Ce să biruiască? Poporul, pe laici. Dacă Îl scoateți din comunitate pe Isus cel înviat care face semne și minuni printre credincioși și alegeți un bărbat, fie el papă, cardinal sau supraveghetor, atunci încercați să luați pe Duhul Sfânt de la laici și să-i supuneți pe aceștia unei instituții religioase, așa-zis „sfinte”. Ei sunt ridicați deasupra laicilor, nu mai sunt numiți păstori, supraveghetori, ci „părinți”. Dar Isus a spus: „*Și, Tată, să nu numiți pe nimeni pe pământ.*” Vedeți ce lucrare rea? Iar noi ce am făcut?

O, eu aș dori să avem timp! Măine seară aș vrea să pot vorbi și despre Apocalipsa 17, despre curva cea mare. Ea a fost curvă pentru că a practicat curvie spirituală împotriva lui Dumnezeu. Ea s-a numit văduvă și o mamă a curvelor. Corect? Noi știm că aceasta este Roma pentru că ea se află pe cele șapte coline. Descrierea se potrivește numai Romei. Acolo se află omul cu numărul numelui fiarei. Noi știm despre aceasta din învățăturile pe care le-am primit până acum. Lucrul cel mai trist este că ea era mama curvelor. Aici o vedem la începutul ei, la Roma, cu un grup al așa-zisilor creștini.

Ascultați! Dumnezeu să mă ajute ca să arăt totul cu claritate. Deja atunci era un grup de creștini în

biserică, indiferenți, formalști, care s-au retras și au făcut o organizație. În epoca întunecoasă ei s-au unit cu statul. Statul și biserica au fost numiți „sfânta biserică catolică”. Cuvântul „catolic” înseamnă „universal”. „Biserica universală și creștină, cea mare, catolică” i-a numit eretici pe cei ce vorbeau în alte limbi ca la Rusalii și pe cei ce vindeau pe bolnavi. Până la urmă, toți cei ce se închinau în mod corect (în acest fel de mai sus – n.tr.) au fost forțați să primească catolicismul, altfel erau aruncați înaintea leilor. Această prigoană a durat secole. Biserica adevărată însă nu a pierit niciodată. Voi nu o puteți ucide. Dumnezeu a spus că ea va rămâne până la sfârșit și Domnul îi va dăruia cununa vieții. Ei au trecut prin vremi de prigoană.

Apoi s-a ridicat Martin Luther, care a chemat Biserica afară, prin neprihănire. Ce s-a întâmplat însă după ce a murit Luther? Ei s-au organizat și au format o biserică Luterană, stabilindu-și dogmele lor. Ce s-a întâmplat când s-au organizat ei? Acesta a fost începutul întoarcerii la Roma. Dar Duhul lui Dumnezeu a lucrat mai departe. John Wesley a văzut-o, el, Whitefield și mulți alții din timpul trezirilor. Ei au adus lumii salvarea din zilele acelea. În epoca Filadelfia ei au avut o trezire care a salvat Anglia și SUA. Ei aveau adunări mari din care ei au fost aruncați afară. Ei au fost numiți „sfinți fanatici”. Vouă, metodiștilor, v-a mers la fel. Sub puterea lui Dumnezeu ei au căzut la pământ. S-a turnat apă pe fețele lor pentru a-i reanima. Ei au fost cuprinși de Duhul lui Dumnezeu, încât li se spunea că ar tremura. Aceștia erau oamenii care se legănau sub puterea lui Dumnezeu. Aceasta este istoria metodiștilor. Din ei au ieșit acum alte grupuri, cum sunt quakerii și alții. Acum și aceștia s-au organizat. Ei s-au împărțit în multe grupuri, cum ar fi „metodiștii străvechi”, etc., până au căzut atât de mult încât metodiștii vor să scoată cuvântul „sânge” din cărțile lor de cântări.

Acum câteva zile m-a chemat mama mea ca să văd o emisiune la TV. Aici în Indiana era un predicator metodist care învăța și predica rock-and-roll-ul în biserica sa. El a spus: „Este o rușine că nu am avut până acum această artă frumoasă în biserică.” Această lucrare este de la Satan. Satan, într-un prooroc mincinos. Eu nu doresc să vă rănesc, fraților, dar eu vă spun adevărul lui Dumnezeu. Mai bine să vă supăr puțin aici și să vă fac prin aceasta să cercetați Scriptura și să vă puneți în ordine cu Dumnezeu, decât să fiți pierduți la sfârșit. Poate că acum nu mă agreați, dar într-o zi mă veți cuprinde în brațe și veți spune. „Frate Branham, acesta este adevărul.” Ei se îndreaptă spre acest fel de lucruri. Biblia spune că o vor face.

După Wesley, dacă ei au procedat astfel, a venit mișcarea pentecostală. Ei au primit restituirea darurilor, au primit botezul cu Duhul Sfânt, au vorbit în limbi. Lucrurile s-au petrecut exact ca și un bob de grâu, care odată pus în pământ, mai întâi putrezește, apoi aduce la suprafață câteva frunzulițe. Voi credeți atunci că posedați un câmp de grâu. Apoi crește tulpina până la spic. Primul stadiu a fost timpul reformei. Al doilea a fost trezirea metodistă-polenizarea, dragostea frățească - evanghelizarea. Chiar și natura mărturisește despre aceste stadii de dezvoltare a Bisericii. Luteranii au ieșit afară din haos. Cel mai mare timp al evanghelizărilor pe care l-a cunoscut vreodată lumea, a fost în epoca metodistă. Metodiștii și-au dovedit dragostea lor frățească evanghelizând. Ei au evanghelizat în tot timpul lor. Aceasta a fost epoca misionarilor. Cel mai important și mai prielnic timp al misionarilor pe care l-a avut lumea a fost epoca metodistă. Așa este. Ei au făcut polenizarea.

Ce s-a întâmplat acolo? Peste spic a venit polenul de pe floare - mișcarea pentecostală - un bob de grâu așa cum a fost pus în pământ. Nu frunza, nu spicul, ci bobul. Dar cei mai mulți pentecostali sunt așa de înconjurați de buruiănă, încât abia poți vedea grâul. Este timpul să fie făcută o curățire. Ce au făcut ei? Același lucru pe care l-au făcut și metodiștii. Ei s-au organizat. Unii spun: „Noi suntem biserica „Adunările lui Dumnezeu””. Alții unitarieni, alții trinitarieni, etc. Există multe organizații pentecostale. (Câteva zeci.) Ce au făcut ei? Ei au aruncat totul înapoi spre cele romano-catolice. Ei au botezat cu botezul bisericii catolice. Eu cer azi oricărui pentecostal să-mi arate unde a fost cineva botezat în „Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”, în Scriptură. Eu cer oricărui episcop, cardinal, învățător, ca să-mi arate dacă acest lucru s-a practicat undeva în afara bisericii catolice. Luther l-a preluat, transmițându-l prin catehismul Luteran. Metodiștii au dus-o mai departe. Vouă, pentecostalilor, ar trebui să vă fie rușine. Faceți curățenie! Mergeți înapoi la Cuvânt! Pocăiți-vă, altfel Dumnezeu vă va lua sfeșnicul, lumina pe care o mai aveți. Amin. Așa este. Voi nu mai aveți pe Duhul Sfânt ca și călăuză, ci un ordin omenesc care ocupă locul laicilor și al adunării. Voi nu îi mai numiți păstor, ci „părinte”, „cardinal”, „episcop și prezbiter de district.” Adevărații credincioși au urât asta și Dumnezeu a stat de partea lor și a spus: „Eu la fel îi urăsc.” Pentru că El trebuie să fie Episcopul și Părintele. El lucrează în fiecare în parte și nu într-o organizație, ci într-o persoană individuală.

Acum fiți atenți, căci ajungem la sfârșit! Noi mai avem un verset. Aici avem începutul dogmei catolice, al „succesiunii apostolice”. Câți din voi știu asta? – „succesiune apostolică”. Catolicii spun astăzi că papa este succesorul lui Petru. Așa ceva nu există.

Iacov și Esau erau născuți de părinți sfinți. Unul era ca un creștin, iar celălalt influențat de cel rău. Cum poate fi? Păcatul este păcat, iar sexul este sex, dar Dumnezeu dăruiește nașterea. Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii. Știați asta? Așteptați până când veți citi istoria și veți vedea cum Ireneu lauda pe Dumnezeu pentru că l-a ales dinainte de întemeierea lumii. Și Martin și alții îl laudă pentru alegerea aceasta. Așa o învață Scriptura. Acești frați erau în concordanță cu Dumnezeu. Dar această biserică bătrână și neagră a venit în timpul de 1500 de ani ai epocii întunecoase și a înăbușit totul, ca o lampă care fumează și întunecă lumina. „*Dar spre seară se va arăta lumina.*” – a spus Domnul.

În succesiunea apostolică urmează un papă după altul. Pentru a deveni papă, el trebuie să fi fost o vreme cardinal în biserică. Desigur, aceasta este o prostie. Preoții se roagă pentru laicii aceștia ca să-i scoată din păcatele lor. Ei au luat bani pentru iertarea păcatelor și pentru spovedanie. Protestanții fac același lucru. Ei bat pe păstorii lor pe umăr și trăiesc ca și lumea. El nu știe mai mult despre Dumnezeu. De aceea el îi lasă în biserică să și îi numără ca membrii ai comunității sale. El îi lasă în starea aceasta și îi asigură că sunt salvați. Cât de dezamăgiți vor fi ei în Ziua Aceea, dacă nu vor fi născuți din nou. Fără Duhul Sfânt voi sunteți pierduți. Nici un om nu poate spune că Isus este Hristosul, decât prin Duhul Sfânt.

Biserica adevărată din Efes nu era dusă în eroare prin cuvântări alunecoase și intelectuale. Așa ceva ei au urât. Ei nu erau înșelați. Biserica adevărată nu era dusă în eroare. Ea i-a deosebit.

Nicolaiții aveau descoperiri false care nu corespundeau cu Cuvântul. Arătați-mi unde scrie în Biblia voastră despre un preot și spovedanie! Unde scrie despre „stropire spre iertarea păcatelor”, în Biblia voastră? Când s-a botezat vreodată în Biblie, în „Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh” spre iertarea păcatelor? Unde ați văzut vreodată să se dea mâna și să fie scriși în registrul bisericesc? Unde ați văzut toate acestea? Unde este așa ceva? Este o preoție ierarhizată care nu corespunde cu Cuvântul. Sunt nicolaiți, iar Dumnezeu a spus: „Eu îi urăsc!” Veniți înapoi la Cuvânt!

Eu știu că lucrurile acestea sunt tari, dar eu nu sunt răspunzător pentru asta. Certăți-vă cu El! Descoperire falsă înseamnă a nu fi una cu Cuvântul. Ei au fost găsiți ca mincinoși, apostoli falși și numiți prooroci mincinoși. Dar Biserica adevărată se ținea de învățăturile originale ale apostolului Pavel, ale botezului cu Duhul Sfânt și de semnele care îi urmau, semne care confirmau Cuvântul pe care apostolul Pavel l-a învățat. Amin!

Arătați-mi unde a confirmat Dumnezeu cuvântul despre stropirea cu apă! Arătați-mi unde a confirmat Dumnezeu Cuvântul Său prin vorbire în limbi și prin lucruri mari numai pentru că cineva a dat mâna predicatorului și și-a trecut numele în registrul bisericesc, deși mai mestecă gumă, fumează, bea, minte, joacă cărți și umblă după distracții! O, milă! Aceasta este ceva firesc. Proroci falși, dragii mei prieteni. Desigur.

Calea Domnului este sfântă. Fiecare mădular al Trupului lui Hristos să afle asta: Dumnezeu nu primește jertfa voastră până nu trăiți o viață sfântă. Jertfa trebuie adusă cu mâini sfinte. Înainte ca marele preot să intre în cort pentru a aduce jertfă, el trebuia să se sfințească, să fie predat și uns. Acolo trebuia să fie un miros plăcut, înainte de a se apropia de prezența lui Dumnezeu pentru a aduce o jertfă. Este așa? Cum puteți atunci să înșelați, să furați, să vă enervați, să vă certați cu vecinul vostru și multe altele, așa cum le faceți, apoi să veniți înaintea Domnului și să spuneți: „Slavă Domnului!”? Oamenii spun: „Eu văd că ei vorbesc în limbi!” Asta nu înseamnă că ei posedă Duhul Sfânt! „Eu îi văd tresăltând.” Nici asta nu înseamnă că ei posedă pe Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt este Viața. Scriptura spune în Evrei 6 „*Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și el rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și măcăciuni, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc.*” Soarele strălucește pentru cei dreți și pentru cei nedreți. Ploaia vine pentru grâu și pentru neghina câmpului. Dacă grâul este setos, atunci și neghina este setoasă. Aceeași ploaie care adapă grâul adapă și neghina. O, grâul cel mic își ridică capul și spune: „Slavă Domnului! Eu sunt așa de bucuros să primesc această ploaie.” Chiar și neghina va striga: „Slavă Domnului! Eu sunt așa de bucurată să primesc această ploaie.” Dar după roadele lor îi veți cunoaște. Așa este. După roadele lor îi veți cunoaște.

Acum să ne îndreptăm spre versetul șapte: „*Cine are urechi să audă ce spune Bisericilor Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.*” Acum, vedeți prieteni, numai așa puteți voi birui. Mai întâi trebuie să biruiți și apoi puteți să mâncați din roade. Puteți să vă aduceți aminte de predica de ieri seară? Ioan trebuia mai întâi să fie în Duhul ca să poată vedea ceva. Dar dacă voi ziceți: „El nu este baptist, de aceea nu îl voi asculta”, „El nu este prezbiterian, nu-l voi asculta.”, „Dacă el nu învață exact ca biserică noastră...” Astfel nu veți birui. Voi încă nu sunteți în Duhul. Voi încă nu ați ocupat poziția adevărată. Veniți în Duhul și spuneți. „Doamne Isuse, eu Te iubesc, descoperă-mi totul așa cum vezi Tu. Arată-mi!” Atunci vă veți îndrepta spre adevăr și veți reveni pe drumul cel bun.

Fiți atenți! În Geneza și Apocalipsa citim de trei ori despre Pomul vieții. Noi am trecut prin tema aceasta duminica trecută. Observați numai! Satan urăște fiecare text biblic, dar cartea Genezei și a Apocalipsei le urăște cel mai mult. El se aruncă asupra Genezei din cauza autenticității ei. El vrea să-i facă pe oameni să creadă că nu ar fi fost așa cum este descris acolo și cum Dumnezeu a spus și s-a făcut, ci altceva ar fi adus creațiunea la existență. El atacă în felul acesta. Și el îi ține pe oameni departe de cartea Apocalipsei pentru că este cartea care descoperă că Isus este însuși Dumnezeu și că Satana este osândit. Apocalipsa mai arată Biserica sfințită și plecarea ei la Domnul, condamnarea proorocului mincinos și a tuturor celor ce mint și fac astfel de lucruri. Ei vor fi aruncați în iazul de foc. Nu e de mirare că Satan îi ține pe oameni departe de această carte a Apocalipsei! Dar gândiți-vă că în ambele cărți citim despre Pomul vieții din raiul lui Dumnezeu.

Acum, să spunem câteva cuvinte despre Pom. Isus spune în Ioan 6: „*Eu sunt pâinea vieții.*” Gândiți-vă, eu aș vrea să iau acești doi piloni (stâlpi din clădirea adunării – n.tr.) ca simboluri. La dreapta mea este Pomul din grădină, numit „*Pomul vieții*”. La stânga mea se află pomul numit „*Pomul cunoștinței*.” Câți din voi știu că Scriptura vorbește despre Pomul vieții și Pomul cunoștinței? Omul urma să trăiască prin Pomul vieții, dar de Pomul cunoștinței el nu trebuia să se atingă. Corect? Când l-a atins prima dată, el s-a despărțit de Creatorul Său. El a pierdut părtășia cu Dumnezeu atunci când a luat prima mușcătură din Pomul cunoștinței. Acum gândiți-vă cu sinceritate și profunzime! Vouă care vă notați, vă voi da timp, căci vreau să nu pierdeți nimic.

În Ioan 6 ei spuneau că părinții lor au băut dintr-o Stâncă duhovnicească. Isus le-a spus: „Eu sunt Stâncă ce a fost acolo în pustie.” Iudeii l-au batjocorit spunând că nu are nici 50 de ani și că nu l-ar fi putut vedea pe Avraam. „Noi știm că ai drac și ai mintea deranjată.” Vedeți? EL a spus: „...*înainte de Avraam, SUNT EU!*” „EU SUNT” a fost în rugul aprins cu Moise. „...*înainte de Avraam, sunt Eu.*” Nu „Eu am fost”.

Voi care ziceți că „Zilele minunilor au trecut”, atunci aici ar trebui să scrie „Eu am fost marele „Eu am fost.” Vedeți? Nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”, ci „EU SUNT”. Asta înseamnă pe veci. EL este veșnic. Cuvântul „EU SUNT” este veșnic prin toate epocile, în orice timp, în timpul tuturor celor șapte sfeșnice, în fiecare Biserică, în orice loc, în orice inimă „EU SUNT” nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”. „Eu sunt așa cum am fost întotdeauna.” Vedeți voi? Întotdeauna „EU SUNT”.

Ei ziceau „Părinții noștri... Pe Tine nu Te cunoaștem. Noi știm că tu ești de la Satana.” Ei mai spuneau: „Noi știm că părinții noștri au mâncat mană în pustie timp de 40 de ani.” Isus a spus: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.*” Le-a mai zis: „*Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac.*” Ei au zis: „Noi știm că El și-a pierdut mințile! Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm?” Pâinea vieții a fost din Pomul vieții din care mâncau ei în grădina Eden. EL era Pomul vieții. Deci, dacă Pomul vieții a fost o persoană, atunci și Pomul cunoștinței a fost o persoană. Voi spuneți că Șarpele nu a avut sămânță. Viața a venit prin bărbat, iar moartea prin femeie. Ea a fost pomul morții. Imediat după ce șarpele a spurcat-o, ea a spus: „*Șarpele m-a amăgit.*” Așa este. Nu șarpele acesta care se târăște pe jos, ci cel mai viclean dintre animalele câmpului. Această ființă vicleană era o specie între cimpanzeu și om. Sămânța unui animal nu se amestecă cu a femeii. Dar acest șarpe era veriga de legătură. Dumnezeu a pronunțat blestemul peste el încât fiecare os i s-a transformat, fiecare os care semăna cu al omului. El nu mai are picioare, ci trebuie să se târască pe pământ. Știința încearcă să găsească secretul, dar taina se află ascunsă între tainele lui Dumnezeu, în mijlocul grădinii lui Dumnezeu. Aici este descoperirea.

Ea a adus pe lume pe primul ei fiu, Cain, fiul Satanei. Dacă nu s-a întâmplat așa, de unde a venit apoi tot răul? De la Adam, care a fost un fiu de Dumnezeu? Cain a fost de la tatăl său, Satan. El a ucis. Primul ucigaș a fost Satan - Cain era fiul lui. Fiți atenți ce s-a întâmplat după aceasta! Observați numai această genealogie a lui Cain. Urmașii lui au fost în toate generațiile oameni de știință și oameni cu renume. Citiți Biblia. Ei au construit case, au lucrat cu metale, ei erau învățații pământului. Dar urmașii lui Set (Abel a fost omorât - un simbol spre Hristos - omorât. Abel a murit, iar Set i-a luat locul: moarte, înmormântare, înviere) erau oameni simpli: păstori și agricultori.

Isus a spus: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.* Dar Eu sunt acea Pâine a vieții (Care Pâine a vieții? Din Eden.) din care dacă mănâncă cineva nu va muri niciodată.” Dumnezeu a pus un înger înaintea Pomului vieții ca să-l păzească, ca nimeni să nu-l atingă și să trăiască veșnic. Corect? Ei trebuiau să rămână cu celălalt pom și să moară. Cât timp ei au mâncat din pomul cunoștinței, ei au trebuit să moară. Așa de sigur veți muri și voi dacă veți mânca din pomul cunoștinței.

Acum să privim mai aproape acest pom al cunoștinței. Să vedem ce se întâmplă prin el. Prin acest pom s-a inventat praful de pușcă cu care sunt omorâți semenii noștri. Invenția următoare a fost automobilul -

tot prin pomul cunoștinței - care ucide mai mulți oameni decât praful de pușcă. Acum avem bomba cu hidrogen. Dumnezeu nu distruge nimic, dar omul se distruge singur prin cunoștința lui. Dar tot ce Îi aparține lui Dumnezeu, El va învia din nou. Dumnezeu nu pierde nimic. Isus a spus așa. „Cine mănâncă din pâinea aceasta, are viața veșnică, iar Eu îl voi învia în ziua de apoi.” Aceasta este făgăduința. Oamenii au mers înainte mâncând din pomul cunoștinței și murind. Dar dacă se vor apropia de celălalt Pom, ei vor trăi veșnic. Și în loc ca un înger să-i oprească acum de la Pomul vieții, ei sunt chemați și aduși înapoi la acest Pom prin îngerii Bisericii. Aceasta este pentru toți oamenii. Ei sunt readuși la Numele lui Isus Hristos care este Pomul vieții din raiul lui Dumnezeu. Eu sper că ați înțeles. Pomul vieții stă în raiul lui Dumnezeu pentru ca să fiți părtași ființei Lui, să fiți fii și fiice și să trăiți veșnic. „*Adevărat vă spun: cine aude Cuvântul Meu și crede pe Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.*”

Frate, soră, eu am tăiat și acum vă doare. Eu nu am vrut să o fac așa. Înțelegeți? Dumnezeu știe asta. Dar eu trebuie să o fac în felul acesta ca să vă arăt unde ne aflăm. Eu nu cred că mai avem mult timp. Eu nu încerc să vă descreștinez pe voi care faceți parte dintr-o organizație. Asta nu-i așa. Oamenii au devenit victime ale împrejurărilor. Ei nu știu ce trebuie să facă. Părinții lor nu au făcut altceva decât să fie o parte a unei comunități. Dar, fraților, eu doresc să vă mai spun ceva înainte de a pleca de aici. Voi îi credeți pe proroci? Scriptura spune să-i ascultăm. Proorocul a spus că va veni un timp care „*nu va fi nici zi, nici noapte*” ci va fi o zi posomorâtă. Dar spre seară, înainte ca soarele să apună, „*se va arăta lumina.*”

Acum priviți ce am avut noi. De unde răsare soarele? Geografic, soarele răsare în est. Corect? Apune în vest. Măine seară voi lua harta și vă voi arăta. După ce Duhul Sfânt s-a coborât la Ierusalim, a trecut cu apostolul Pavel prin Roma, până sus în Irlanda, apoi până la coasta de vest a SUA și se întoarce din nou acolo. Evanghelia a parcurs drumul în forma cifrei opt. Civilizația a călătorit în sensul soarelui. Câți din voi știu asta? Voi ați învățat-o la școală. Cea mai veche civilizație este în China. De acolo a venit în Orientul Apropiat. Iar când Duhul Sfânt, nu soarele [„sun” - în engleză] ci Fiul [Son - în engleză]... Când soarele pătrunde prin ceața nopții, oriunde s-ar afla o sămânță, aceasta va trăi, pentru că toate plantele trăiesc prin soare. Asta o știm. Ați putea să turnați beton peste o porțiune de iarbă, dar primăvara următoare unde se află iarba cea mai deasă? Imediat lângă beton. De ce? Viața este acolo, dedesubt. Voi nu puteți ascunde viața adevărată. Viața aceea mică, îndată ce știe că soarele strălucește acolo, își croiește drum pe sub acel beton, până când va ajunge la aer și începe să-L laude pe Dumnezeu. Voi nu puteți ascunde viața. Așa este, viața n-o puteți ascunde. Dacă sunteți născuți din nou, voi nu o puteți ascunde. Ceva din voi trebuie să strige, dacă aveți viață în voi.

Toate semințele acelea mici care acum sunt moarte, putrezite, au totuși viața în ele. Când soarele începe să strălucească primăvara, atunci vor apare plantele și florile. Totul apare la suprafață, chiar dacă sămânța se află sub bușteni sau stânci, pentru că soarele strălucește. Într-o zi va străluci Fiul, Dătătorul Vieții veșnice, și toți care sunt rânduiți pentru viața veșnică, cei în care El a plantat Sămânța Lui, vor învia în ziua de pe urmă, cum a spus El. Înțelegeți ce vreau să spun? Toți cei ce posedă viața veșnică, vor învia în zilele de pe urmă. Indiferent dacă vă îngroapă în mare sau dacă vă ard trupul și vă împrăstie cenușa în cele patru zări, totuși Dumnezeu vă va învia atunci, în zilele de pe urmă. Chiar dacă veți ajunge în burta unui leu flămând sau în flăcările focului, chiar dacă nu mai rămâne nimic din voi, totuși Dumnezeu vă va învia. „*...până și perii din cap, toți vă sunt numărați.*” Amin. Dumnezeu vă va învia.

Acum priviți aici. Toți oamenii născuți din femeie vor muri, dar cei ce sunt născuți din Bărbatul - Isus Hristos, vor trăi. Prin femeie ați devenit părtași acestei vieți și veți muri. Nu există altă cale. Voi trebuie să muriți. Dar, desigur, dacă aveți parte de El, veți trăi. Aici, din nou, nu există altă cale. Voi veți trăi! Amin! Dacă prima parte are ca rezultat moartea, tot așa cealaltă aduce viața veșnică. Singurul mod prin care o puteți primi, este să aveți Viața.

Proorocul a spus: „Spre seară va fi lumină.” El a vorbit despre o zi posomorâtă, care nu va fi nici luminoasă, nici întunecoasă, o zi mohorâtă, rece, cețoasă. Dar soarele va apărea din nou și va dărui lumină. Deasupra negurii și a norilor, apare soarele cu lumina lui - suficientă lumină ca să poți umbla în ea. Voi vedeți încotro mergeți, și totuși, nu este o zi clară și luminoasă. În ziua aceea, cu greu ar putea trăi ceva. Orice veți sădi, dacă soarele nu poate ajunge acolo, sămânța va fi una pipernicită. Nu-i așa? Voi, agricultorii, știți asta. Dacă semănați sămânță la umbră, atunci se distruge. Semănați grâul într-un loc umbrit, și va fi un grâu subdezvoltat. Fred, tu ar trebui s-o știi. Dacă vine o vară rece și ploioasă, va pipernici grâul. Lucrul acesta s-a întâmplat cu Biserica în aceste epoci. Ea este pitică. Ea a fost distrusă prin denomiționile organizate. „Înscrieți-vă numele voastre într-o carte a comunității. Noi am avut lumină suficientă ca să știm că există un Dumnezeu.” Pentru aceasta eu sunt bucuros. „Noi am avut lumină suficientă ca să știm că există un Hristos și că va veni un timp de judecată. Noi am avut lumină suficientă ca să ne înscriem numele nostru

într-un registru. Noi am dat mâna cu predicatorul. Toate acestea noi le-am făcut.” Bine, dar acum este timpul serii. Civilizația a mers de la est spre vest și acum a ajuns la coasta de vest. Mai departe nu se mai poate merge, altfel suntem din nou în est. Nu putem să mergem mai departe pentru că am ajuns la coasta de vest. Biblia spune că lumina va veni spre seară. Ce soare strălucește seara? Este alt soare decât cel care răsare dimineața? Este același! Corect? Ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp? Înspre aceasta vrem să privim acum. Țineți la Cuvântul acesta pentru că are loc în epoca aceasta. Biblia o spune. Voi dovedi în timp ce voi vorbi despre epocile Bisericii, că în timpul serii va veni o lumină în vest care va aduce înapoi Soarele dreptății cu vindecarea sub aripile Lui. Aceleași semne și minuni care s-au întâmplat atunci în est, se vor întâmpla acum în vest prin revărsarea Duhului Sfânt în zilele din urmă.

(Fratele Branham cântă „Va fi lumină spre seară...”)

Apostolul Petru a spus de Rusalii: „*Să știe bine dar toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi. Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre.*”

Lăsați-mă să vă aduc aminte de ceea ce v-am spus acum câteva zile despre prescrierea unui medicament. Oamenilor nu le place să ia medicamentul prescris de medic. Dacă există un medicament potrivit pentru boala voastră, dar voi îl refuzați și muriți, de vină nu este medicul. Nu, atunci este vina voastră, pentru că nu ați vrut să folosiți medicamentul. Dacă medicul prescrie ceva, iar voi mergeți cu rețeta la un farmacist nepriceput care nu știe nimic despre compoziția lui și mai adaugă ceva ce nu este conținut în rețetă, atunci și aceasta vă poate omorî. Nu-i așa? Medicul a studiat mult timp ca să știe cât să pună din fiecare element. Compoziția trebuie să conțină suficient antidot care să facă otrava fără putere și să nu vă omoare. Totul trebuie să fie echilibrat. Dacă luați prea mult antidot, atunci pacientul nu va putea fi ajutat. Dacă este prea multă otravă, îl va ucide. Totul trebuie să fie echilibrat.

Întrebarea a fost pusă: „*Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este nici un doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?*” Ce s-a întâmplat cu Biserica? Care este cauza pentru care sunt așa de multe biserici bolnave? Pentru că sunt prea mulți farmaciști nepricepuți care prescriu rețete greșite. Așa este. El n-a spus niciodată formula „*Tată, Fiul și Duh Sfânt*”. Cum sună rețeta? Să-l lăsăm pe Petru să vorbească. Câți știu că el a posedat cheile Împărăției? Isus a spus lucrul acesta. Ce a spus Petru despre aceasta? Cu alte cuvinte el a avut cerneala cu care a scris rețeta. După ce mulțimea a auzit ce se întâmplase (strigăte, vorbiri în limbi) ei au zis: „*Sunt plini de must!*”, apostolul Petru a răspuns: „*Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu, și vor prooroci. Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită. Atunci oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.*” Și mai departe apostolul Petru a spus despre psalmistul David: „*Fiindcă David era prooroc și știa că Domnul îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie, despre învierea lui Hristos a proorocit el și a zis că sufletul Lui nu va fi lăsat în locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea. Să știe bine dar toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care l-ați răstignit voi. După ce au auzit ei aceste cuvinte, au rămas străpunși în inima lor și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” Sau: „Doctor Simon Petru, dă-ne o rețetă. Cum putem și noi să primim aceasta? Noi vrem să fim vindecați de păcat!”*”

Observați ceea ce a spus el. Atunci puteți recunoaște unde a părăsit Biserica urmele lăsate de apostoli. El le-a zis: „Un moment, vă rog, eu vă voi da acum rețeta, și va fi o rețetă veșnică. Va fi „*pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.*” Ce a spus el? Cum a prescris rețeta? Așa cum o au catolicii? Ca bapțiștii sau metodiștii? Fiecare a mai adăugat sau a mai scos ceva. Ce a spus el? „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Aceasta este rânduiala veșnică pentru toate epocile și stă tuturora la dispoziție. E pentru voi și pentru copiii voștri.

O, Dumnezeule, curăță mâinile mele, curăță inima mea, Doamne! Chiar dacă toți prietenii mei mă părăsesc, eu doresc să dau mai departe rețeta așa cum a spus-o Medicul. Nerespectarea acestei rețete este cauza pentru care există atâtea comunități moarte și membri morți. Voi ați adăugat atâtea și ați scos alte elemente importante încât rețeta nu mai are nici un efect. Nimic nu se mai vindecă. Ei își dau doar mâinile și

îi primesc în adunare. Ei stropesc la botez. O, ai milă Doamne! Aceasta nu este rețeta, ci aceasta este moartea. Dacă doriți viața, dacă doriți Duhul Sfânt, atunci urmați porunca pe care a dat-o Dumnezeu. Luați rețeta. Exact așa a spus-o El, „Nu adăugați nimic, nu scoateți nimic.” Apoi vine Apocalipsa și spune „Oricui va scoate sau va adăuga, aceluia i se va scoate partea lui din Cartea vieții.” Oh, El este Medicul Suprem. O, eu Îl iubesc. Îl iubiți și voi?

Acum priviți la această epocă a Efesului în care s-a infiltrat această erezie care conducea spre crearea unor organizații. În locul păstorilor așezați de Dumnezeu, ei au început să așeze preoți, episcopi, cardinali, papi și supraveghetori în comunitățile acelea, oameni care urmau să dicteze peste biserică. Ei spuneau: „Voi nu puteți avea aceste lucruri aici!” Oricum, cine este Stăpânul? Apostolul Petru a fost atenționat odată să nu mai predice în Numele Domnului Isus Hristos. Putea să predice, dar nu în Numele lui Isus Hristos. „Poți predica, dar nu în Numele lui Isus Hristos!” O, Satan urăște acest Nume. Apostolul Petru a spus: „Este corect ca eu să ascult de voi, sau de Dumnezeu?” Spune Biblia că apostolul Petru a fost plin de tâlcuirile organizațiilor? Nu, el era plin de Duhul Sfânt. El nu a spus: „Stați puțin să mă consult cu conducătorul adunării și să aud ce are el de spus.”

Dați-mi voie să vă spun. Știți că organizațiile penticostale numite „Adunările lui Dumnezeu” au ajuns să-i verifice pe misionarii lor la un psihiatru pentru a constata dacă ei sunt apti din punct de vedere psihic pentru a deveni misionari? „Adunările lui Dumnezeu”! Ați auzit? Cine trebuie să-l consulte pe un misionar? Psihiatrul sau Duhul Sfânt? Vedeți ce primiți dacă oamenii hotărăsc ceva? Teorii omenești și învățături omenești. Așteptați numai până vom ajunge la epoca penticostală. Dumnezeu va arde și va distruge tot ce nu este conform Cuvântului Său. Da, desigur. Voi veți vedea cum s-au aprins unii de la alții în decursul secolelor.

Dar într-o zi El va veni din nou. Și ascultați: sunt șapte epoci. Corect? Și amintiți-vă că atunci când fecioarele au mers în întâmpinarea Mirelui, unele au adormit în prima strajă a nopții, altele la a doua strajă, altele la a treia. Ele nu au murit, ci doar au adormit. Apoi a urmat a patra, a cincia, a șasea strajă. Dar la a șaptea a sunat chemarea: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Ce s-a întâmplat? Toate fecioarele acelea care au adormit s-au trezit!

(Fratele Branham cântă: „Când sosi-va dimineața / Și Mireasa va pleca...”)

Dați mâinile cu cineva de lângă voi. Așa este bine. Spuneți: „Te voi întâlni, frate.”

Să ne rugăm cu capetele aplecate și să spunem următoarele: Doamne Isuse, eu Te iubesc. Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu descoperit în trup pentru a lua păcatele mele. Eu nu mă încred în meritele mele, căci așa ceva nu am, dar eu mă încred cu tărie în meritele Domnului Isus, care este Răscumpărătorul, Dumnezeul, Împăratul meu. Eu Îl iubesc. Amin.

Măine seară la ora 7, cu voia Domnului ne vom ocupa de biserica din Smirna.